

RIIGI TEATAJA

Nr. 9.

25. jaanuaril 1938.

Nr. 9.

-
- Art. 59. Seaduste Kogu VI kõite väljaandmiseks vajalikkude seaduste muutmise ja täiendamise seadus.
60. Riigiasutiste ametnikkude koosseisu seaduse muutmise seadus.
61. Eesti Vabariigi ja Suur-Briti ning Põhja-Iiri Ühendatud Kuningriigi vahelise pakipostiga pakide vahetamise kokkuleppe kinnitamise seadus. — Kokkulepe.
62. Riigimetsateenijate kogude põhikirja õiendus.
63. Teadaanne Eesti-Soome õhusõidu konventsiooni kehtivuse kaotamise kohta.
64. Teadaanne Eesti-Rootsi õhusõidu konventsiooni kehtivuse kaotamise kohta.
65. Tallinna kõnniteede sundmäärus.
66. Otsus 1938 aasta linnamaksude võtmiseks Nõmmel.
-

59. Seaduste Kogu VI kõite väljaandmiseks vajalikkude seaduste muutmise ja täiendamise seadus.

Antud Riigihoidja poolt dekreedina 19. jaanuaril 1938.

I.

Õppe- ja kasvatustöö ülevälve seaduse (RT 1931, 59, 460; 1934, 5, 36 X; 1934, 18, 123) § 5 p. 1 muudetakse ja pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

1) ülevälve teostamine keskkoolides, gümnaasiumides, kutsekoolides ja kõigis riigikoolides;

II.

Rahvakultuuri ja rahvahariduse nõukogu seaduse (RT 1935, 12, 116) § 3 muudetakse ja pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

§ 3. Nõukogusse kuuluvad Peaminister, Haridusminister, Haridusministri abi, Haridusministeeriumi valitsuste ja osakondade direktorid ja noort juhataja, Riikliku Propaganda Talituse juhataja (propagandajuht),

Põllutööministeeriumi esindaja, Sotsiaalministeeriumi esindaja, Sõjaministeeriumi esindaja, Tartu Ülikooli esindaja, Tallinna Tehnikaülikooli esindaja, Eesti Kultuurkapitali Nõukogu esindaja, Kaitseliidu esindaja, Riigi Ringhäälingu esindaja, Eesti Maaomavalitsuste Liidu esindaja, Eesti Linnade Liidu esindaja, Õpetajate Koja esindaja, Kodumajanduskoja esindaja, Põllutöökoja esindaja, Eesti Evangeeliumi-luteriusu Kiriku esindaja, Eesti Apostliku-õigeusu Kiriku esindaja ja Eesti Punase Risti esindaja.

Peale selle kuuluvad nõukogusse, igaüks ühe esindajaga, need rahvakultuuri või rahvahariduse alal üleriigilises ulatuses töötavad keskorganisatsioonid ja teaduse ning kultuuri alal töötavad asutised ja organisatsioonid, kes on arvatud nõukogu koosseisu nende sellekohasel soovil Haridusministri ettepanekul Vabariigi Valitsuse otsusega.

III.

Avalikkude algkoolide seadust (RT 1931, 46, 348; 1934, 45, 400; 1934, 105, 822) muudetakse järgmiselt:

1) § 12 teises lõikes asendatakse sõna „sundmäärusi“ sõnaga „määrusi“.

2) § 58 muudetakse ja pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

§ 58. Algkooliõpetaja kutse omandamise, koolijuhataja ja ta abi ning õpetajate ametisse seadmise, ametis olemise ja ametist lahkumise kord määratakse sellekohase seadusega.

3) § 11 kolmandas lõikes kustutatakse viide Riigi Teatajale „(RT 120/121 — 1925)“.

IV.

Keskoolide seadust (RT 1934, 47, 409; 1934, 103, 808; 1936, 82, 655 § 29; 1936, 98, 775; 1937, 42, 375) muudetakse järgmiselt:

1) täiendatakse I¹ osaga järgmises redaktsioonis:

I¹.

Keskoolides, kus enne 4. detsembrit 1936 on lubatud õpetada esimese võõrkeelena prantsuse, saksa või vene keelt, võib seda lubatud võõrkeelt vastavates klassides edasi õpetada esimese võõrkeelena kauemalt 1. augustini 1941.

2) Keskoolide seaduse muutmise seaduse (RT 1936, 98, 775) II osa kaotab kehtivuse.

V.

Kutsehariduslikkude õppeasutiste seaduse (RT 1937, 53, 470) § 74 ja 83 muudetakse ja pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

§ 74. Töökodade, äriliste ettevõtete ja muude käitiste õpilasi, kes õpivad tööstus-, majandus- või kodundusõpilaste koolis või õpivad ametit seaduses ettenähtud lepingu alusel, samuti käesolevas seaduses ettenähtud eel- ja järeldraktika õiendajaid ei loeta maksustamise aluseks võetavate tööjõudude hulka vastava töökoja, ärilise ettevõtte või muu käitise omaniku maksustamisel riigi ja omavalitsuste kasuks mineva põhiarimaksu ja tulumaksu suhtes.

§ 83. Kolmeaastase õppeajaga kõrgema astme kutsekooli õpingute lõpetajal on õigus astuda vastavasse kõrgemasse õppeasutisse või selle teaduskonda, nimelt:

1) põllundustehnikumist Tartu Ülikooli põllumajandus- ja loomaarstiteaduskonda;

2) aiandustehnikumist Tartu Ülikooli põllumajandusteaduskonda ja arstiteaduskonna farmaatsia-osakonda;

3) tehnikumist ja muust kõrgema astme tehnika- ja tööstuskoolist vastavalt Tallinna Tehnikaülikooli ja kõrgemasse kujutava kunsti või rakenduskunsti õppeasutisse;

4) kommertskoolist Tartu Ülikooli õigusteaduskonda ja majandusteaduskonda ning Tallinna Tehnikaülikooli keemia- ja mäeteaduskonna keemia-osakonda;

5) kõrgema astme kodumajanduskoolist Tartu Ülikooli põllumajandusteaduskonda ja majandusteaduskonda ning Tallinna Tehnikaülikooli keemia- ja mäeteaduskonna keemia-osakonda.

VI.

Pedagoogiumide seaduse (RT 1931, 43, 315; 1934, 41, 358) § 21 ja 23 muudetakse ja pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

§ 21. Pedagoogiumi lõpetanute õpetajakutse omandamise kord määratakse sellekohase seadusega.

§ 23. Pedagoogiumi direktoriks võib olla isik, kellel on kõrgem haridus, keskkooliõpetaja kutse ja tarvilik pedagoogiline vilumus.

VII.

Riigi kunsttööstuskooli seadust (RT 1929, 12, 91; 1931, 59, 461 § 95; 1936, 82, 655 § 29) muudetakse järgmiselt:

1) § 24, 25 ja 34 muudetakse ja pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

§ 24. Õpilaste vastuvõtmine, õppetöö koolikursuse lõpetamine ja kutsete andmine tööstuskoolis (§ 6) toimub Kutsehariduslikkude õppeasutiste seaduse alusel.

§ 25. Kunsttööstuskooli juures võidakse moodustada õpilaste vanemate esindus alustel, mis on ette nähtud Kutsehariduslikkude õppeasutiste seaduses.

§ 34. Riigi Kunsttööstuskooli varahoidja ja kooliarsti kinnitab ametisse Haridusministeeriumi Kutseoskuse Osakonna direktor. Õppejõudude ametisse seadmine toimub Õppejõudude teenistuse seaduse alusel.

2) § 45 kaotab kehtivuse.

VIII.

Eraõppeasutuste seaduse (RT 1927, 97, 74; 1931, 59, 461 § 95; 1932, 27, 216; 1934, 66, 568; 1934, 103, 810) § 32 kaotab kehtivuse.

IX.

Meistrite, õppinud tööliste ja tööstusõpilaste seaduse (RT 1935, 60, 557) § 41 p. 6 muudetakse ja pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

6) määruste kavade koostamine ja nende esitamine Kutseoskuse Osakonna direktori nõusolekul Haridusministri kaudu Vabariigi Valitsusele kinnitamiseks käesoleva seaduse alusel.

Märkus. Koolitundide arvu ei või määrata alla üheksat tundi nädalas.

X.

Avalikkude raamatukogude seaduse (RT 1924, 77/78, 39; 1934, 27, 210) § 14 ja 19 muudetakse ja pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

§ 14. Avaliku raamatukogu ülalpidaja on kohustatud asutama raamatukogu nõukogu, kelle liikmeiks on vähemalt kolm raamatukogu ülalpidaja omavalitsuse poolt valitud isikut ja kõik omavalitsuse raamatukogude juhatajad. Nõukogu ülesandeks on raamatukogusse puutuvate tähtsamate küsimuste arutamine ja raamatukogu tegevuse korralikkuse eest hoolitsemine. Eriti on tema ülesandeks:

- 1) raamatukogu juhataja poolt koostatud eelarve läbivaatamine;
- 2) raamatukogule eelarve alusel soetatava kirjanduse ja muu vara nimesliku kinnitamine;
- 3) ettepanekute läbivaatamine kirjanduse kõrvaldamise või võõrandamise kohta raamatukogust;
- 4) raamatukogu vara korrashoidmise järelevalve;
- 5) abinõude otsimine raamatukogu ainelise külje tõstmiseks;
- 6) raamatukogu tegevusaruande läbivaatamine.

Nõukogu kodukorra kinnitab vastava maakonna või linna koolivalitsus.

Linnavolikogu võib oma sellekohase otsusega panna raamatukogu nõukogu ülesanded linna-haridusnõukogule, kui viimane on olemas. Raamatukogu juhataja võtab säärasel korral haridusnõukogu koosolekust osa hääleõigusega raamatukogusse puutuvate küsimuste arutamisel.

Eraraamatukogu ülalpidaja (§ 3) on kohustatud moodustama vähemalt kolmeliikmelise raamatukogu toimkonna, kes täidab raamatukogu nõukogu ülesandeid ja kelle koosolekustest võtab osa kohaliku omavalitsuse esindaja hääleõigusega.

§ 19. Raamatu rikkumise või kaotamise korral, samuti ka mitmetagasisitoomise korral pärast kahekordset meeldetuletust, on avalikku raamatukogu ülalpidaval omavalitsusel õigus raamatu hinda kahekordses suuruses ja § 18 ettenähtud trahvirahasid raamatu tarvitajalt administratiiv-sissenõudmise korras sisse nõuda.

XI.

Rahvamajade seaduse (RT 1931, 53, 417) § 4, 5, 6, 7, 11 muudetakse ja pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

§ 4. Riik määrab toetust rahvamajade ehitamiseks ja parandamiseks iga aasta eelarve korras selleks määratavatest summadest.

Peale selle antakse omavalitsustele ja seltskondlikkudele organisatsioonidele rahvamajade ehitamiseks ja parandamiseks maal laenu sellekohastest erisummadest.

Rahvamajade võrgu korraldamisest tingitud põhjendatud asjaoludel võib anda laenu rahvamaja ehitamiseks ka alevis või linnas, kui see rahvamaja täidab ümbruskonna maa kodanikkude rahvamaja ülesandeid.

§ 5. Toetusi riigi- ja omavalitsuste summadest ja laene sellekohastest erisummadest antakse rahvamajade võrku kuuluvale rahvamajadele (§ 13).

§ 6. Laenude andmise sellekohastest erisummadest rahvamajade ehitamiseks ja parandamiseks ning nende laenude suuruse ja kestuse ning kavatatavate ehitiste otstarbekohasuse otsustab Haridusminister, kuna laenude andmist, kindlustuste võtmist ning laenude ja nende tähtajaliste maksude sissenõudmist toimetab Vabariigi Valitsuse poolt määratud pank.

§ 7. Laenu antakse sellekohastest erisummadest kuni 38 aastaks, arvates laenu andmise aastale järgnevast 1. jaanuarist, kusjuures laenusumma ei või ületada 50% ehituskuludest.

§ 11. Sellekohastest erisummadest rahvamajade ehitamiseks ja parandamiseks antavad laenud kinnistatakse riigi kasuks esimese pandiõigusena ostu-müügilepingu või võlakohustuse põhjal. Peale selle võib anda laenu laenusaaja varanduste ja tulude kindlustusel või käemeeste vastutusel.

XII.

Määruse Jaan Poska nimelise stipendiumi kohta Tartu Ülikooli õigus-teaduskonna juures (RT 1920, 219/220, 615) § 2 muudetakse ja pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

§ 2. Stipendiumi suurus vastab riigiteenijate XXI palgaastmele, ülikooli lõpetanud isikutel aga XIX palgaastmele.

XIII.

Eesti Vabariigi Tallinna konservatooriumi seaduse (RT 1935, 20, 185) § 74 muudetakse ja pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

§ 74. Konservatooriumi erisummade eelarve koostab konservatooriumi valitsus ja kinnitab Vabariigi President.

XIV.

Muinasvarade kaitse seaduse (RT 1936, 67, 562) § 29 muudetakse ja pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

§ 29. Kui muististeks registreeritud ehitiste omanikud, tähele pane-mata Haridusministeeriumi sellekohaseid meeldetuletusi, ei kaitse neid ehitisi hävimise või tunduva halvenemise eest, siis võidakse neid Haridusministri ettepanekul sundvõõrandada riigile kehtivais seadustes ettenähtud korras, kusjuures sundvõõrandamise komisjoni ülesandeid täidab Muinsuskaitse Nõukogu.

XV.

Looduskaitse seaduse (RT 1935, 106, 878) § 4 muudetakse ja pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

§ 4. Looduskaitse Nõukogu asub Riigiparkide Valitsuse juures.

Nõukogu koosneb:

1) ühest Haridusministeeriumi esindajast;
2) ühest Kohtuministeeriumi esindajast;
3) ühest Majandusministeeriumi esindajast;
4) ühest Põllutöoministeeriumi Riigi Maade ja Metsade Valitsuse esindajast;

5) ühest Siseministeeriumi esindajast;

6) ühest Sotsiaalministeeriumi esindajast;

7) Riigiparkide Valitsuse direktorist;

8) kahest Tartu Ülikooli õppejõust Ülikooli Valitsuse määramisel.

Nõukogu valib oma liikmete hulgast esimehe ja selle asetäitja.

Nõukogu koosolekust võtab sõnaõigusega osa Riigikontrolli esindaja.

XVI.

Kõigi Seaduste Kogu VI kõitesse kuuluvate seaduste tekstides:

1) asendatakse nimetused „Riigivanem“ ja „Riigihoidja“ — nimetusega „Vabariigi President“;

2) asendatakse nimetused „Haridus- ja sotsiaalminister“, „Haridus- ja sotsiaalministri abi“ ja „Haridus- ja sotsiaalministeerium“ — vastavalt nimetusega „Haridusminister“, „Haridusministri abi“ või „Haridusministeerium“;

3) loetakse asutiste ja organisatsioonide ning nende alaorganite nimetustel iga eraldi esinevat sõna, peale abisõnade, kirjutatuks suure algus-tähega, kusjuures selle eeskirja kohaselt VI kõites leiduvates seadustes tehtud paranduste kohta viidet käesolevale seadusele ei tehta.

XVII.

Käesoleva seaduse jõustumisega kaotavad kehtivuse:

1) Asutava Kogu poolt 2. mail 1920. a. vastu võetud algkooli seaduse muutmise seadus (RT 1923, 35, 36);

2) Määrus hambaarsti-kooli õpilastelt nõuetava eelhariduse kohta (RT 1920, 79/80, 213);

3) Määrus Tartu Ülikooli õpemetsekonna valitsemise korra kohta (RT 1921, 75, 117; 1921, 103, 207);

4) Määrus Haridusministeeriumi võimupiiride laiendamise asjus kunsti kaitse alal (RT 1919, 30/31, 80);

5) Kuressaare linna piires asuvas „Väikses lahes“ lindudekodu asutamise seadus (RT 1927, 54, 64);

6) Eesti Teaduste Asutuse seadlus (RT 1920, 87/88, 223).

XVIII.

Käesolev seadus jõustub avaldamisega.

Tallinnas, 19. jaanuaril 1938.

K. Päts
Riigihoidja.

Joh. Müller
Kohtuminister.

60. Riigiasutiste ametnikkude koosseisu seaduse muutmise seadus.

Antud Riigihoidja poolt dekreedina 19. jaanuaril 1938.

I.

Riigiasutiste ametnikkude koosseis (RT 83 — 1937) muudetakse järgmiselt:

Asutise- ja ametinimetus	Aste	I rajoon		II rajoon		Täiendused
		Arv	Kuupalk Kr.	Arv	Kuupalk Kr.	
Koosseisust kustutatakse:						
Kohtuministeerium.						
V. Vangimajade Valitsus.						
2. Asutised kohtadel.						
a) Vangimajad.						
Abidirektor	XXII	2	100	—	—	Korter
Koosseisu täiendatakse:						
Kohtuministeerium.						
V. Vangimajade Valitsus.						
2. Asutised kohtadel.						
a) Vangimajad.						
Direktor	XVIII	—	—	1	135	Korter
Abidirektor	XX	—	—	1	115	„
Arst	XX	—	—	1	115	„
Arveametnik	XXVI	—	—	1	74	„
Asjaajaja	XXVII	—	—	1	69	„

II.

Käesolev seadus hakkab kehtima 1. jaanuarist 1938.

Tallinnas, 19. jaanuaril 1938.

K. Päts
Riigihoidja.

K. Selter
Majandusminister.

61. Eesti Vabariigi ja Suur-Briti ning Põhja-Iiri Ühendatud Kuningriigi vahelise pakipostiga pakkide vahetamise kokkuleppe kinnitamise seadus.

Antud Riigihoidja poolt dekreedina 12. jaanuaril 1938.

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Londonis 21. juulil ja Tallinnas 14. detsembril 1937 allakirjutatud kokkuleppe pakkide vahetamiseks pakipostiga Eesti Vabariigi ja Suur-Briti ning Põhja-Iiri Ühendatud Kuningriigi vahel.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega kokkuleppe ingliskeelne tekst eestikeelse tõlkega.

Tallinnas, 12. jaanuaril 1938.

K. Päts
Riigihoidja.

Fr. Akel
Välisminister.

Tõlge.

Kokkulepe pakkide vahetamiseks pakipostiga Eesti Vabariigi ja Suur-Briti ning Põhja-Iiri Ühendatud Kuningriigi vahel.

Selles Kokkuleppes ja lisatud Reglemendis tähendab väljend „Ühendatud Kuningriik“ Suur-Britit ja Põhja-Iirit, Kaanali saari ning Isle of Man'i.

Väljend „Administratsioon“, nagu see on tarvitatud järgnevas Kokkuleppes kui ka sellele lisatud Reglemendis, tähendab „Posti Administratsiooni“.

Kokkulepe.**Artikkel 1.****Raskuse ja suuruse piirid.**

1. Ühendatud Kuningriigis Eesti jaoks postile antava paki raskus ei tohi olla üle 22 ingl. naela, pikkus — üle 3 jala 6 tolli, ja pikkus ning ümbermõõt koos — üle 6 jala; Eestis Ühendatud Kuningriigi jaoks postile antava paki raskus ei tohi olla üle 10 kilogrammi, pikkus — üle 1,05 meetri, ja pikkus ning ümbermõõt koos — üle 1,80 meetri.

2. Paki raskuse ja mõõdete täpsa arvatlemise suhtes loetakse mõõduandvaks lähteametkonna seisukoht, välja arvatud ilmse eksimuse juhul.

Artikkel 2.**Pakkide transiit.**

Mõlemad kokkuleppeosalised tagavad õiguse pakkide transiidiks üle nende territooriumi igale maale või igalt maalt, kellega neil kummalgi on, juhule vastavalt, pakiposti vahetus. Transiitpakid alluvad käesoleva Kokkuleppe ja Reglemendi eeskirjadele, kuivõrt need on kohaldatavad.

Artikkel 3.**Postimaksu ettemaksmine. Taksid.**

1. Postimaksu ettemaksmine postpaki eest on sunduslik, välja arvatud järelesaadetava või tagasisaadetava postpaki juhul.

2. Postimaks peab koosnema summadest, mis kuuluvad igale Administratsioonile, kes võtab osa maa- või meretranspordist.

Artikkel 4.**Territoriaal- ja transiitmaksud.**

Postpakkide pealt, mis saadetakse kummaltki maalt väljastamiseks teisel maal, on Ühendatud Kuningriigi territoriaalmaksud 1.75 franki ja 3.15 franki pakkide pealt, mis, vastavalt, ei ületa 5 kg (11 ingl. naela) ja 10 kg (22 ingl. naela), ja Eesti territoriaalmaksud on 0.85 fr., 1.25 fr. ja 2.25 fr. pakkide pealt, mis, vastavalt, ei ületa 1 kg (2 ingl. naela), 5 kg (11 ingl. naela) ja 10 kg (22 ingl. naela).

Postpakkide pealt, mis saadetakse Eestist transiidis läbi Ühendatud Kuningriigi, on Briti Postiametkond õigustatud saama territoriaalmaksu 1.75 fr. ja 3.15 fr. pakkide pealt, mis, vastavalt, ei ületa 5 kg (11 ingl. naela) ja 10 kg (22 ingl. naela), ning postpakkide pealt, mis saadetakse Ühendatud Kuningriigist transiidis läbi Eesti, on Eesti Postiametkond õigustatud saama territoriaalmaksu 0.30 fr., 0.50 fr. ja 1.00 fr. pakkide pealt, mis vastavalt, ei ületa 1 kg (2 ingl. naela), 5 kg (11 ingl. naela) ja 10 kg (22. ingl. naela).

Artikkel 5.

Meritranspordi maks.

Kumbki Administratsioon on õigustatud kindlaks määrama maksu iga tema poolt toimetatava meretalituse eest.

Artikkel 6.

Tollimise lisamaks.

Eesti Administratsioon võib võtta kas tollile toimetamise ja tollimise või ainult tollile toimetamise eest maksu, mis ei ületa 50 sentiimi paki pealt. Ühendatud Kuningriigi Administratsioon võib võtta niisugust maksu, nagu ta võib aegajalt kindlaks määrata samaste talituste eest oma pakiposti vahetuse alal teiste maadega üldiselt.

Artikkel 7.

Tollimaksud ja teised mitte-postimaksud.

Tollimaksud ja kõik teised mitte-postimaksud peab makstama pakkide adressaatide poolt, välja arvatud juht, kui käesolevas Kokkuleppes on teisiti ette nähtud.

Artikkel 8.

Maksuvabalt väljastatavad pakid.

Lähteasutisele avalduse andmisega paki postileandmisel võivad saatjad võtta endi kanda kõik maksud, millega pakid koormatakse väljastamisel.

Neil juhtudel peavad saatjad kohustuma tasuma summad, mida võidakse nõuda Sihtadministratsiooni poolt, ja, kui tarvis, maksma sisse küllaldase tagatisraha.

Administratsioon, kes saatja arvel tasub maksud ette, võib võtta selle eest vahetalitusmaksu, mis ei ületa 50 sentiimi paki pealt. See maks on sõltumatu eesolevas 6. artiklis ettekirjutatud tollimise lisamaksust.

Paki pealt, mis saadetakse käesoleva Kokkuleppe alusel ja on pärit Ühendatud Kuningriigist, on Ühendatud Kuningriigi Administratsioonil õigus võtta saatjalt erimaksu, mis ei ületa üht šillingit.

Artikkel 9.

Ladumaks.

Kumbki Administratsioon võib võtta oma seadusandlusega kindlaks-määratud ladumaksu paki pealt, mis on aadressitud „Nõudmiseni“ või mille väljastamist ei ole nõutud ettekirjutatud tähtaja jooksul.

See maks ei tohi milgi juhul ületada 5 franki.

Artikkel 10.

Virkpakid.

1. Saatjate nõudmisel toimetatakse pakid koju kätte erikäskjalaga viivitamata pärast nende päralejõudmist; kui sihtasutisel ei ole võimalik väljastada pakke adressaatide elukohtades, saadetakse erikäskjalaga viivitamata kätte pakkide päralejõudmise teade.

Säärased pakid, mis nimetatakse „virkpakkideks“, kuuluvad peale hariliku postimaksu veel 80-ne sentiimilise erimaksu alla, mis peab saatja poolt täielikult ette makstama.

2. Kui adressaadi elukoht asub väljaspool sihtasutise kohalikku laiali-kande piirkonda, võib Sihtadministratsioon võtta lisamaksu kuni selle maksu

summani, mis tema sisemaaliste määrustega on määratud kindlaks erikäskjalaga kättetoimetamise eest, maha arvatud saatja poolt tasutud kindla maksu ekvivalent.

See lisamaks jääb püsima kokkukõlas 37. art. 2. lõike eeskirjadega, kui pakk saadetakse järele või kui seda ei saada väljastada.

3. Tehakse ainult üks katse väljastada erikäskjalaga adressaadile kas pakki ennast või selle päralejõudmise teadet. Tagajärjeta katse järele ei loeta pakki enam virkpakiks ja see väljastatakse harilikkude pakkide kohta kohaldatavail tingimusil.

Artikkel 11.

Keelud.

1. Postpakid ei tohi sisaldada ühtki kirja, sedelit ega dokumenti, millel on jooksva ja isikliku kirjavahetuse iseloom, ega mingisugust pakikest, mis kannab teissugust aadressi, kui on paki adressaadil või tema juures elutsevail isikuil.

Siiski on lubatav panna paki sisse lahtist kaubakirja, mille sisu piirdub arvet iseloomustavate ülestähenditega.

2. Ka on keelatud panna paki sisse:

- a) esemeid, mis oma iseloomu või pakendi tõttu võivad osutada hädaohtlikuks postiteenijale või määrida või rikkuda teisi pakke;
- b) plahvatavaid, süttivaid või hädaohtlikke aineid (kaasa arvatud laetud metallsütikud, laetud padrunid ja tuletikud);
- c) elusloomi (välja arvatud mesilased, verekaanid ja siidiussid, mis peavad olema paigutatud niiviisi ehitatud karpidesse, et igasugune hädaoht postiteenijate suhtes oleks välditud ja sisu kontrollimine võimaldatud);
- d) esemeid, mille postilevõtmise on keeldud seadusega või tolli- või teiste määrustega;
- e) nilbe või kõlbustusvastase iseloomuga esemeid.

Peale selle on keelatud saata münte, platinat, kulda või hõbedat, töödeldud või mitte, kalliskive, väärisehteid või muid kallihinnalisi esemeid avaldamata väärtusega pakkides maadesse, kes lubavad väärtuse avaldamist.

3. Korravastaselt postile võetud pakk saadetakse tagasi lähtemaale, kui Sihtadministratsioon oma seadusandluse põhjal pole õigustatud sellega teisiti toimima.

Siiski fakt, et pakk sisaldab kirja või teadet, mis moodustab jooksva ja isikliku kirjavahetuse, ei tohi milgi juhul põhjustada paki tagasisaatmist lähtemaale.

4. Plahvatavaid, süttivaid või hädaohtlikke aineid ja nilbe või kõlbustusvastase iseloomuga esemeid ei saadeta tagasi lähtemaale; nendega toimib Administratsioon, kes avastas need postisaadetistes, oma sisemaaliste määruste kohaselt.

5. Kui korravastaselt postile võetud pakki ei saadeta tagasi lähtemaale ega väljastata adressaadile, informeeritakse Lähteadministratsiooni täpselt paki suhtes tarvitusele võetud talitusviisi üle, selleks, et ta võiks astuda tarvilikke samme.

Artikkel 12.
Väljastustead.

Saatja võib avaldatud väärtusega paki kohta saada väljastusteate tingimustel, mis on postpakkide jaoks ette kirjutatud Postiliidu Konventsiooniga. Lihtpaki kohta ei või saada väljastusteadet.

Artikkel 13.
Järelesaatmine.

1. Pakki võib saata järele adressaadi elukoha muutmise tõttu sihtmaa piires. Sihtadministratsioon võib nõuda oma sisemaaliste määrustega ettekirjutatud järelesaatmismaksu. Samuti võib pakki järele saata kummaltki käesoleva Kokkuleppe osaliselt maalt mõnele teisele maale, eeldusel, et pakk tema edasise transpordi jaoks vastab nõutavale tingimusele ja võttes reeglits, et järelesaatmise hetkel makstakse ette lisapostimaks või esitatakse dokumentaalne tõendus, et adressaat maksab selle maksu.

2. Järelesaatmise tõttu nõutavaid ja adressaadi või tema esindaja poolt mittemakstud lisamakse ei kustutata edasise järelesaatmise või lähtekohta tagasi-
saatmise korral, vaid need nõutakse sisse adressaadilt või saatjalt, vastavalt juhule, ilma et ühegi pealepandud erilise maksu tasumine, mida Sihtadministratsioon ei nõustu kustutama, selle all kannataks.

Artikkel 14.

Valesti sihitatud pakid.

Valesihitamise tõttu saadud või saatmiseks korravastaselt postile võetud pakid saadetakse edasi või tagastatakse kokkukõlas Reglemendi 28. artikli 1. ja 2. lõike eeskirjadega.

Artikkel 15.
Väljastamatus.

1. Saatja võib postimisel nõuda, et, juhul kui pakki ei saa väljastada aadressi kohaselt, a) sellega toimitaks kui loovutatuga, või b) seda pakutaks väljastamiseks teisel aadressil sihtmaal. Ühtki teist võimalust ei lubata. Kui saatja kasutab seda soodustust, peab tema nõue väljendatama pakikaardil ja olema kokkukõlas või sarnane ühe järgmise vormiga:

„Kui aadressi kohaselt väljastamatu, siis loobun“;

„Kui aadressi kohaselt väljastamatu, siis väljastada“.

(kellele)

Sama nõue tuleb kirjutada ka pakendile.

2. Saatja vastupidise nõude puudumisel saadetakse pakk, mida ei saada väljastada, saatjale ilma eelteateta ja tema kulul tagasi pärast ootelhoiu aega, mis on ette kirjutatud Sihtadministratsiooni määrustega.

Siiski, pakk, mille vastuvõtmisest adressaat lõplikult loobus, saadetakse viivitamata tagasi.

3. Tagasisaadetud väljastamatuil pakkel lasuvad maksud nõutakse sisse kokkukõlas 36. artikli eeskirjadega.

Artikkel 16.

Tollimaksude kustutamine.

Mõlemad Administratsioonid võtavad ülesandeks astuda oma vastavate Tolliadministratsioonide ees samme tollimaksude kustutamiseks pakkide pealt, mis saadetakse tagasi lähtemaale, loovutatakse saatjate poolt, hävitatakse või saadetakse järele kolmandale maale.

Artikkel 17.

Müük. Hävitamine.

Esemeid, mille varstist rikkiminemist või mädanemist on karta, ja ainult neid, võib viivitamata ära müüa, isegi mineku või tagasituleku teel transiidis, ilma eelteateta või kohtuliku vormitaitmiseta. Kui müük mingil põhjusel on võimatu, siis rikkiläinud või mädanevad esemed hävitatakse.

Artikkel 18.

Loovutatud pakid.

Pakke, mida ei saada väljastada adressaatidele ja millest saatjad on loobunud, ei saadeta tagasi Sihtadministratsiooni poolt, vaid nendega talitatakse tema seadusandluse kohaselt. Niisuguste pakkide suhtes ei avalda Sihtadministratsioon mingit nõudmist Lähteadministratsiooni vastu.

Artikkel 19.

Järelepärimised.

1. Paki või lunatransferdi kohta käiva iga järelepärimise eest võidakse võtta maksu, mis ei ületa 60 santiimi.

Mingit maksu ei võeta, kui saatja on juba tasunud erimaksu väljastuste eest.

2. Järelepärimised on lubatud ainult siis, kui saatja nad algatab ühe aasta jooksul paki postileandmise päevale järgnevast päevast arvates.

3. Kui järelepärimine on põhjustatud postitalituslikust eksimusest, makstakse järelepärimise maks tagasi.

Artikkel 20.

Lunalised pakid. Taksid ja tingimused. Lunasummade õiendamise.

1. Ühendatud Kuningriigi ja Eesti vahel võib vahetada lunaga kooramatud pakke.

Lunasumma väljendatakse selle maa rahas, kust pakk pärit on.

Lunasumma ülemmäär Ühendatud Kuningriiki väljastamiseks saadetava paki juhul määratakse kindlaks 40 naelsterlingi ekvivalendile eesti rahas ja Eestisse väljastamiseks saadetava paki juhul 40 naelsterlingile. Lunasumma arvutamisel ei võeta arvesse penni või sendi murdu.

Mõlemad Administratsioonid kohustuvad lubama lunalisi pakke transiidis oma talituste kaudu. Sissenõutud lunasummadesse puutuvad arved siiski koostatakse ja õiendatakse otseselt lunaliste pakkide Lähte- ja Sihtadministratsioonide vahel.

2. Lunalised pakid käivad, vastavalt juhule, lihtpakkide või avaldatud väärtusega pakkide kohta ettekirjutatud yormaliteetide ja takside alla. Peale selle peab saatja tasuma eritaksi, mis määratakse kindlaks Lähteadministratsiooni poolt ja ei tohi ületada:

- a) 2½ penni lunasumma iga naelsterlingi pealt või naelsterlingi osa pealt, kui pakk on antud postile Ühendatud Kuningriigis.
- b) 10 senti lunasumma iga 10 eesti krooni või 10 krooni osa pealt, kui pakk on postile antud Eestis.

3. Sissenõutud lunasumma saadetakse ära maksuvaba lunatransferdiga.

4. Lisaks 2. paragrahvi alusel kindlaksmääratud eritaksile võib lunalise paki Lähteadministratsioon nõuda saatjalt postitamismaksu ja Sihtadministratsioon adressaadilt väljastusmaksu.

Postitamismaks ei tohi ületada:

- a) Ühendatud Kuningriigis postileantava paki pealt 2 penni;
- b) Eestis postileantava paki pealt — vastavat maksumäära, mis on nähtud ette Ülemaailmse Postiliidu Pakiposti Kokkuleppes.

Väljastusmaks Ühendatud Kuningriigis väljastatava paki pealt ei tohi ületada 4 penni.

Artikkel 21.

Lunasumma kustutamine või muutmine.

Lunalise paki saatja ei või nõuda lunasumma kustutamist või muutmist pärast postileandmist.

Artikkel 22.

Lunalised pakid. Vastutus kaotsilemineku, varguse või rikke korral.

Mõlemad Administratsioonid vastutavad siinjärgnevais 28.—34. artiklis kindlaksmääratud tingimusil lunalise paki kaotsilemineku ja sisu varguse või rikke eest.

Artikkel 23.

Kahjutasu lunasumma mittekasseerimise või puuduliku või pettusliku kasseerimise korral.

Kui pakk on väljastatud adressaadile lunasumma kasseerimata, on saatja õigustatud saama kahjutasu, eeldusega, et järelepärimine esitati 19. artiklis ettekirjutatud tähtaja jooksul ja et lunasumma mittekasseerimise põhjuseks ei ole tema viga või hooletus. Sama reeglit kohaldatakse, kui adressaadilt kasseeritud summa on lunasummast vähem või kui summa kasseerimist on toimetatud pettuslikult.

Kahjutasu ei või milgi juhul ületada lunasummat.

Kahjutasu maksmisega omandab asjaomane Administratsioon saatja õigused makstud kahjutasusumma piirides iga nõudmise juhul, mis võidakse esitada adressaadi või kolmandate isikute vastu.

Artikkel 24.

Vastutuse kindlaksmääramine lunasummade suhtes.

Korrapäraselt kasseeritud summade väljamaksmine Lähteadministratsiooni poolt toimub Sihtadministratsiooni arvel. Samuti toimub kahjutasu maksmine Sihtadministratsiooni arvel, kui viimane on vastutav.

Pärast paki väljastamist on Sihtadministratsioon vastutav lunasumma eest, kui ta ei suuda tõestada, et viga on tingitud määruste rikkumisest Lähteadministratsiooni poolt, või ei saa teha kindlaks, et pakk või selle juurde kuuluv pakikaart tema talitusele üleandmisel ei kannud lunaliste pak-

kide jaoks Reglemendiga ettekirjutatud ülestähendeid ja et pakk ei olnud Reglemendi 32. artikli kohaselt pakiposti saatelehel isepäraselt ära näidatud.

Sihtadministratsioon on kohustatud 34. artiklis ettekirjutatud tingimusil maksuma tagasi Lähteadministratsiooni poolt edetatud summa.

Artikkel 25.

Lunatransferdid.

Lunatransferdi summat, mida mingil põhjusel ei saada maksta välja lunasaajale, ei maksta tagasi Administratsioonile, kellele allub lunatransferdi väljalasknud asutis. See summa hoitakse lunalise paki Lähteadministratsiooni poolt lunasaaja käsutuses ja jääb pärast seadusliku ooteaja möödumist lõplikult sellele Administratsioonile.

Kõiges muus, ja võttes arvesse Reglemendis ettenähtud reservatsioone, alluvad lunatransferdid mõlema Administratsiooni vahel sõlmitud Posttransfertide Kokkuleppe määrusile.

Artikkel 26.

Avaldatud väärtusega pakid. Taksid ja tingimused.

1. Pakke võib kindlustada kuni 5000 frangini, millist summat võidakse alandada selle määran, mis võib olla kehtiv vahepealsetes maades, mille kaudu pakke edasi toimetatakse.

2. Avaldatud väärtuse iga 300 frangi või selle osa pealt võetakse kindlustusmaksu, mille määrab kindlaks Lähteadministratsioon.

Lähteadministratsioon on õigustatud võtma avaldatud väärtusega paki saatjalt ka saatelisamaksu mitte üle 50 santiimi.

4. Avaldatud väärtusega paki saatjale antakse paki postileandmisel kviitung maksuta.

Artikkel 27.

Pettuslik väärtuse avaldamine.

Avaldatud väärtus ei tohi ületada paki sisu ja pakendi tõelist väärtust, kuid lubatud on avaldada ainult osa sellest väärtusest.

Paki väärtuse pettuslik avaldamine summa suuruses, mis ületab tõelise väärtuse, toob kaasa kohtulikule vastutusele võtmise, kuivõrt seda võimaldavad lähtemaa seadused.

Pakki, mille sisul pole rahalist väärtust, võib siiski kindlustada mingi ülesantud summa peale, et saavutada kindlustussüsteemi kaitset.

Artikkel 28.

Vastutus kaotsilemineku, rikke või varguse eest.

1. Välja arvatud järgnevas artiklis mainitud juhud, on mõlemad Administratsioonid vastutavad pakide kaotsilemineku eest ja nende sisu või sisu osa kaotsilemineku, rikke või varguse eest.

Selletõttu on saatja õigustatud saama kahjutasu, mis vastab kaotsilemineku, rikke või varguse tõelisele summale. Lihtpakide eest ei ületa see kahjutasu summa 10 franki paki eest raskusega kuni üks kilogramm (2 ingl. naela), 25 franki paki eest raskusega üle ühe kilogrammi, kuid mitte üle viie kilogrammi (11 ingl. naela), ja 40 franki paki eest raskusega üle viie kilogrammi. Avaldatud väärtusega paki eest ei ületa kahjutasu summa avaldatud väärtuse summat. Kui kaotsileminek, rike või vargus juhtub

sihtmaa talituses, võib Sihtadministratsioon maksta kahjutasu adressaadile oma kulul ja Lähteadministratsiooni arvamust küsimata, eeldusega, et adressaat suudab tõestada, et saatja on loobunud oma õigusist adressaadi kasuks.

2. Kahjutasu summa arvutamisel ei võeta arvesse kaudset kahju või saamatajäänud kasusid.

3. Kahjutasu arvutatakse sama liiki kaupade turuhinna järgi, mis oli maksev kauba saatmiseks vastuvõtmise kohal ja ajal.

4. Kui kahjutasu tuleb maksta paki kaotsilemineku, hävimise või täieliku rikke eest, või kogu sisu varguse eest, on saatja õigustatud tagasi saama ka postimaksu.

5. Kindlustusmaksud ja vastaval korral saatelismaks jäävad igal juhul asjaomastele Administratsioonidele.

Artikkel 29.

Erandid vastutuse põhimõtte suhtes.

Mõlemad Administratsioonid vabanevad kogu vastutusest:

- a) vääramatu jõu (force majeure) juhtudel;
- b) kui nad ei ole suutelised andma aru pakkide üle ametlikkude dokumentide hävimise tõttu vääramatu jõu (force majeure) läbi ja nende vastutust ei ole teisiti tõestatud;
- c) kui kahju on sündinud saatja süü või hooletuse läbi või tekib eseme iseloomust;
- d) pakkide eest, mille sisu käib 11. artiklis mainitud mingisuguse keelu alla;
- e) pakkide eest, mille väärtus pettuslikult avaldati sisu ja pakendi tõelist väärtust ületavas summas;
- f) pakkide suhtes, mille kohta saatja ei ole avaldanud järelepärimist 19. artiklis ettekirjutatud tähtaja jooksul;
- g) pakkide suhtes, mis sisaldavad vääriskive, väärisehteid või kullast, hõbedast või platinast esemeid väärtusega üle 2500 frangi, ning ei ole pakitud Reglemendi 6. artikli 3. lõikes ettekirjutatud suurusega kasti.

Artikkel 30.

Vastutuse lõpp.

Mõlemad Administratsioonid lakkavad vastutamast pakkide eest, mis on väljastatud nende sisemaaliste määruste kohaselt ja mis väljastamisel on omanikkude või nende volinikkude poolt vastu võetud ilma reservatsioonita.

Artikkel 31.

Kahjutasu maksmine.

Kahjutasu maksmist toimetab Lähteadministratsioon, välja arvatud 28. artikli 1. lõikes tähendatud juhud, mil maksmist toimetab Sihtadministratsioon. Lähteadministratsioon võib siiski, pärast saatjalt nõusoleku saamist, volitada Sihtadministratsiooni õiendama tasumist adressaadiga. Maksmist teostav Administratsioon säilitab õiguse esineda nõudmisega vastutava Administratsiooni vastu.

Artikkel 32.

Kahjutasu maksmise tähtaeg.

1. Kahjutasu peab makstama niipea kui võimalik, kõige hiljemalt aga ühe aasta jooksul, arvates järelepärimise päevale järgnevast päevast.
2. Lähteadministratsioon on õigustatud rahuldama saatjat teise Administratsiooni arvel, kui viimane, olles korrakohaselt vastutavaks tehtud, on lasknud mööduda üheksa kuud, ilma et oleks asja lahendanud.
3. Maksmise eest vastutav Administratsioon võib erandlikult viivitada maksmisega üle ühe aasta, kui ei ole veel jõutud otsusele küsimuse kohta, kas kaotsileminek, rike või vargus on tingitud vääramatu jõu juhust.

Artikkel 33.

Kahjutasu maksmine.

1. Vastupidise tõestuseni langeb vastutus sellele Administratsioonile kes, olles paki vastu võtnud teiselt Administratsioonilt ilma reservatsioonita ja varustatud kõigi määrustekohase juurdluse üksikasjadega, ei suuda tõestada, vastavalt juhule, ei paki korralikku väljastamist adressaadile või tema volinikule ega korrapärast edasiandmist järgmisele Administratsioonile.
2. Kui emmalt-kummalt maalt väljastamiseks teisel maal saadetud paki kaotsileminek, rike või vargus juhtus transporteerimise kestel, ilma et oleks võimalik kindlaks teha, kumma maa talituses see ebakorrapärasus ette tuli, tasuvad mõlemad Administratsioonid kahjutasusumma võrdsetes osades.
3. Sama põhimõtet kohaldatakse võimaluse piires ka siis, kui teised Administratsioonid võtavad osa paki transporteerimisest.
- Emmalt-kummalt maalt teise maa kaudu transiidis saadetud pakkide juhul aga ei loeta kummagi Administratsiooni vastutavaks, kui kaotsileminek, rike või vargus juhtus talituses, kus vastutamist ei tunnustata.
4. Tolli- ja muud maksud, mida polnud võimalik kustutada, kannab paki kaotsilemineku, rikke või varguse eest vastutav Administratsioon.
5. Kahjutasu maksmisega omandab asjaomane Administratsioon makstud summa ulatuses, tasusaanud isiku õigused adressaadi, saatja või kolmandate isikute vastu tõsta võidava igasuguse nõudmise suhtes.
6. Kui kaotsileläinuks loetud pakk hiljem leitakse tervikuna või osaliselt, tuleb kahjutasu saanud isikule teatada, et ta võib paki omandada, kui ta maksab tagasi väljamakstud kahjutasusumma.

Artikkel 34.

Kahjutasu tagasimaksmine Lähteadministratsioonile.

Vastutav Administratsioon või see Administratsioon, kelle arvel toimetati maksmist 31. artikli kohaselt, on kohustatud tagasi maksuma kahjutasusumma kolme kuu jooksul pärast maksmisteate saatmist. See summa nõutakse sisse vastutavalt Administratsioonilt Reglemendi 34. artiklis ettenähtud arvetega.

Administratsioon, kelle vastutavus korrakohaselt on tõestatud ja kes esialgu keeldus maksmast kahjutasu, on kohustatud kandma kõik maksmise õigustamatust viivitusest järelduvad lisakulud.

Artikkel 35.

Transpordi tasud.

Emmalt-kummalt maalt väljastamiseks teisel maal saadetud iga paki eest hüvistab saatev ametkond Sihtametkonda maksudega, mis kuuluvad viimasele 4. ja 5. artikli eeskirjade põhjal.

Emmalt-kummalt maalt transiidis teise maa kaudu saadetud iga paki eest hüvistab saatev ametkond teist ametkonda maksudega, mis kuuluvad viimasele paki transpordi ja kindlustuse eest.

Artikkel 36.

Maksunõudmised järelesaatmise või tagasisaatmise juhul.

Paki ühelt maalt teisele maale järelesaatmise või tagasisaatmise juhul nõuab järelesaatev Administratsioon teiselt Administratsioonilt maksusid, mis kuuluvad temale ja igale teisele järelesaatmisest või tagasisaatmisest osavõtvale Administratsioonile. Maksud nõutakse selle pakiposti saatelehega, mille juures pakk saadetakse.

Artikkel 37.

Erikäskjalaga väljastamise erilised maksud ja lisamaksud.

1. 10. artikli 1. lõikes ettekirjutatud eriline maks erikäskjalaga kätetoimetamise eest võetakse Sihtadministratsioonile hüvistatavatesse summadesse.

Kui virkpakk saadetakse järele mõnele teisele maale enne kui on tehtud katset seda väljastada, hüvistatakse see maks uuele Sihtadministratsioonile. Kui viimane ei toimetata käskjalaga koju kätteviimist, jääb maks paki esimese sihtmaa Administratsioonile; sama kord maksab ka siis, kui virkpakki ei saada väljastada.

2. Virkpaki järelesaatmise või lähtemaale tagasisaatmise juhul nõuab 36. artiklis tähendatud viisil väljastamist teostada püüdnud Administratsioon 10. artikli 2. lõikes ettekirjutatud lisamaksu uue sihtmaa Administratsioonilt, või, vastaval juhul, Lähteadministratsioonilt, välja arvatud juht, kui see maks tasuti paki väljastamisel adressaadi asukohas.

Artikkel 38.

Maks järelesaatmise eest sihtmaa piires.

Edasise järelesaatmise või lähtemaale tagasisaatmise juhul jääb 13. artikli 2. lõikes ettekirjutatud järelesaatmismaks selle maa kasuks, kes paki oma territooriumi piires järele saatis.

Artikkel 39.

Mitmesugused maksud.

1. Järgnevad maksud jäävad täielikult selle Administratsiooni kasuks, kes nad võttis:

- a) 8. artikli neljandas paragrahvis nimetatud erimaks;
- b) 12. artiklis nimetatud väljastusteatemaks;
- c) 19. artikli 1. lõikes nimetatud järelepärimismaks;
- d) 20. artikli 4. lõikes nimetatud lisamaks lunalise paki pealt;
- e) 26. artikli 3. lõikes nimetatud saatelismaks avaldatud väärtusega paki pealt.

2. 6. artiklis nimetatud tollimise lisamaks jääb Sihtadministratsioonile. Sama Administratsioon võib enesele nõuda ka 8. artikli kolmandas paragrahvis nimetatud vahetalitusmaksu.

Artikkel 40.

Lunamaks.

20. artikli 2. lõikes mainitud maks võidakse jaotada Lähte- ja Sihtadministratsioonide vahel Reglemendi 36. artikli 2. lõike kohaselt.

Artikkel 41.

Kindlustusmaks.

Avaldatud väärtusega pakkide pealt hüvistab Lähteadministratsioon Sihtadministratsiooni territoriaaltranspordi eest 5-santiimilise maksuga avaldatud väärtuse iga 300 frangi või selle osa pealt. Kui Sihtadministratsioon toimetab ka meretransporti, hüvistab Lähteadministratsioon teda 10-santiimilise lisamaksuga avaldatud väärtuse iga 300 frangi või selle osa pealt.

Artikkel 42.

Eesti Administratsioon on õigustatud muutma oma makse, maksuosi ja takse, samuti ka kahjutasusummat pakkide kaotsilemineku eest ja nende sisu või sisuosa kaotsilemineku, rikke või varguse eest, mis on nähtud ette 4., 5., 6., 8., 9., 10., 19., 20., 26., 28. ja 41. artiklis, kokkukõlas muudatustega, mis võidakse teha 1934. aasta Kairo Kokkuleppele järgnevate rahvusvaheliste konventsioonidega.

Ühendatud Kuningriigi Administratsioonil on õigus muuta oma makse, maksuosi ja takse, samuti ka kahjutasusummat pakkide kaotsilemineku eest ja nende sisu või sisuosa kaotsilemineku, rikke või varguse eest, mis on nähtud ette 4., 5., 6., 8., 9., 10., 19., 20., 26., 28. ja 41. artiklis, kokkukõlas muudatustega, mis võidakse maksma panna üldiselt tema pakiposti vahetuses teiste maadega.

Artikkel 43.

Mitmesugused eeskirjad.

1. Käesolevas kokkuleppes mainitud frangid ja santiimid on kuldfrangid ja -santiimid, nagu on määratud Postiliidu Konventsiooniga.

2. Pakid ei käi mingi muu postimaksu alla, kui ainult nende alla, mida käsitleb käesolev kokkulepe, välja arvatud mõlema Administratsiooni vastastikuse kokkuleppe juhul.

3. Erakordsetes olukordades võib kumbki Administratsioon ajutiselt katkestada pakiposti talituse kas täielikult või osaliselt, tingimusel, et ta sellest viivitamata, kui tarvis telegraafiteel, teatab teisele Administratsioonile.

4. Mõlemad Administratsioonid on koostanud siinjärgneva Reglemendi käesoleva kokkuleppe täitmiseks. Edasisi üksikasju, mis ei ole vastolus käesoleva kokkuleppe üldiste eeskirjadega ja pole ette nähtud Reglemendis, võidakse korraldada aegajalt vastastikusel kokkuleppel Administratsioonide vahel.

5. Ühendatud Kuningriigi ja Eesti siseseadlused jäävad kohaldatavaks iga asja suhtes, mis pole ette nähtud käesolevas kokkuleppes ja selle täitmise Reglemendis sisalduvate eeskirjadega.

Artikkel 44.

Kokkuleppe jõustumine ja kestus.

Käesolev Kokkulepe jõustub 1-sel kuupäeval sel kuul, mis järgneb kahe kuu möödumisele päevast, mil Eesti Vabariigi Valitsus teatab Suurbriti ja Põhja-Iiri Ühendatud Kuningriigi Valitsusele Kokkuleppe ratifitseerimisest Eesti Vabariigi Presidendi poolt, ja jääb kehtima ühe aasta möödumiseni sellest kuupäevast, mil ta üles öeldakse emma-kumma lepinguosalise poolt.

Selle tõenduseks on selleks korra kohaselt volitatud allakirjutajad alla kirjutanud käesoleva kokkuleppe ja varustanud selle oma pitseritega.

Tehtud kahes eksemplaris

Tallinnas 14. detsembril 1937 ja

Londonis 21. juulil 1937.

N. Viitak.

G. C. Tryon.

Reglement Eesti Vabariigi ja Suurbriti ning Põhja-Iiri Ühendatud Kuningriigi vahel sõlmitud Pakiposti Kokkuleppe täitmiseks. Dateeritud.

Artikkel 1.

Sihitamine.

1. Iga Administratsioon peab temale mingi teise Administratsiooni poolt üleantud ja transiidis läbi tema territooriumi saatmiseks määratud postpakke sihitama samu teid kaudu ja samade abinõudega, mida ta kasutab ise oma pakkide jaoks.

2. Valesti sihitatud pakid tuleb edasi saata nende õigesse sihtkohta kõige otsemat teed kaudu, mis on kasutada edasisaatval asutisel.

Artikkel 2.

Edasisaatmise viis. Kottide muretsemine.

1. Pakkide vahetust kahe maa vahel toimetatakse asutiste kaudu, mis on määratud kokkuleppel kahe Administratsiooni vahel.

2. Pakke vahetatakse kahe maa vahel korra kohaselt kinnindatud ja plommitud kottides.

Vastupidise kokkuleppe puudumisel toimetatakse ühe lepinguosalise maa poolt transiidis läbi teise maa saadetavate pakkide üleandmist „à découvert“ („valliselt“).

3. Iga koti kaela külge kinnitatakse lipik, mis osutab lähte- ja sihtvaheasutist, kusjuures lipiku taguküljel märgitakse kotis sisalduvate pakkide arv.

4. Pakiposti saatelehte ja teisi dokumente sisaldav kott varustatakse erilisel märgistatud lipikuga.

5. Postiga saadetavad virk- ja lunalised pakid pannakse ühtekokku ja võimalikult sellesse kotti, mis sisaldab pakiposti saatelehte ja teisi dokumente. Kui neid kõiki ei saa panna kotti, mis sisaldab pakiposti saatelehte, tuleb kott või kotid, milles nad saadetakse, tähistada erilisel märgistatud lipikuga.

6. Samuti tuleb ka avaldatud väärtusega pakid, kui nende arv on küllalt suur, saata eraldi kottides. Üht või mitut avaldatud väärtusega pakki sisaldava koti külge kinnitatud kaelalipik tuleb tähistada eristava märgiga, mille kohta mõlemad Administratsioonid võivad aegajalt kokku leppida.

7. Ühegi pakikoti raskus ei tohi ületada 36 kilogrammi (80 inglise naela).

8. Kotid muretsetakse Ühendatud Kuningriigi postiametkonna poolt kottide ühistagavarast, mis on ette nähtud kasutamiseks talitustes ühelt poolt Ühendatud Kuningriigi ja teiselt poolt, nende maade vahel, kes on nõustunud võtma osa sellise kottide ühistagavara kuludest. Selle kottide ühistagavara muretsemise ja korrashoiu kogukulu jagatakse proportsionaalselt mitmesuguste talituste vahel kõigi asjaomaste Administratsioonide poolt kokkulepitud viisil ja Ühendatud Kuningriigi — Eesti talitusele niiviisi langenud osa kogukulust kantakse mõlema Administratsiooni poolt võrdset.

Kotte kasutatakse Eesti Postiametkonna poolt ainult pakkide saatmiseks Ühendatud Kuningriiki.

9. Kotid, mida Eesti Postiametkond ei vaja pakkide saatmiseks, tagastatakse Ühendatud Kuningriigile tühjalt, kümne kaupa puntras (üheksa kotti ühe sees), ja saadetakse eraldise kottisaadetusega Ühendatud Kuningriigi Administratsiooni poolt tähendatud vahetusutise aadressil. Niiviisi saadetavate kottide arv näidatakse pakiposti saatelehel, mis valmistatakse lahus pakkide endi märkimiseks kasutatavast saatelehest ja nummerdatakse omaette aastaseeriates.

10. Eesti Postiametkond on kohustatud tasuma iga tema poolt tagastamata jäänud koti väärtuse. Vastutus tühjade kottide kaotsilemineku eest määratakse kindlaks Kokkuleppe 33. artiklis pakkide kaotsilemineku kohta ettekirjutatud põhimõtetel.

Artikkel 3.

Teatadatulevad andmed.

1. Kumbki Administratsioon teatab teisele tabeli abil:

- a) nende maade nimed, kuhu ta võib sihitada talle üleantud pakke;
- b) nimetatud pakkide edasisaatmiseks kasutada olevad sihitusteed tema territooriumile või tema talitusse saabumise punktist alates;
- c) kogusumma, mis tuleb hüvistada talle teise Administratsiooni poolt iga sihtmaa eest;
- d) igale pakile lisadatulevate tollideklaratsioonide arvu;
- e) kõik muud tarvilikud andmed.

2. Kumbki Administratsioon teatab teisele nende maade nimed, kuhu ta kavatseb saata postpakke transiidis teise Administratsiooni kaudu, välja arvatud erijuht, kui niisuguste pakkide arv on tühine.

Artikkel 4.

Ekvivalentide kindlaksmääramine.

Postpakkide takside kindlaksmääramisel on kummalgi Administratsioonil vabadus tarvitusele võtta sobivad ligikaudseid ekvivalente tema oma rahas.

Artikkel 5.

Pakkide valmistamine.

Iga pakk peab:

- a) kandma aadressaadi täpset aadressi ladina tähtedega. Pliiatsiga kirjutatud aadressid ei ole lubatud, kuid pakid, mis kannavad tintpliiaatsiga varem

niiskekstehtud pinnale kirjutatud aadressse, võetakse vastu. Aadress peab kirjutatud olema pakile enesele või selle külge nii tugevasti kinnitatud lipikule, et see ei tule küljest ära. Paki saatjale tuleb soovitada, et ta paneks pakki aadressi ära kirja ühes märkmega oma aadressi kohta;

b) pakitud olema teekonna pikkusele ja sisu kaitsmisele kohasel viisil.

Esemed, mis võivad haavata postiametkonna teenijaid või rikkuda teisi pakke, peavad pakitud olema nii, et igasugune hädaoht oleks ära hoitud.

Artikkel 6.

Eriline pakend.

1. Vedelikud ja kergesti vedelaks muutuvad ained peab pakitama kahekordsesse mahutisse. Esimese mahuti (pudel, purk, pott, karp, jne.) ja teise (metallist või vastupidavast puust kast) vahele tuleb jätta ruum, mis peab täidetama saepuruga, kliidega või mõne muu imava ainega küllaldaselt hulgal, et see mahuti purunemise juhul imaks kõik vedela sisu.

2. Kuivad värvivad pulbrid, nagu aniliinsini jne., on lubatud ainult siis, kui nad on paigutatud tugevast metallist karpidesse, mis omakorda on pandud puust kastidesse, kusjuurde nende kahe mahuti vahet täidab saepuru.

3. Iga pakk, mis sisaldab kalliskive, väärisehteid või kullast, hõbedast või platinast esemeid, mille väärtus ületab 2500 franki, peab pakitud olema kasti, mille pikkus ja ümbermõõt kokku ei ole alla 3 jalga 6 tolli (1,05 meetrit).

Artikkel 7.

Pakikaardid ja tollideklaratsioonid.

1. Igal pakil peab olema kaasas pakikaart ja komplekt tollideklaratsioonide sihtmaa määruste kohaselt, ning tollideklaratsioonid peavad tugevasti kinnitatud olema pakikaardi külge.

2. Kumbki Administratsioon ei võta enesele mingit vastutust tollideklaratsioonide täpsuse eest.

Artikkel 8.

Frankopakid.

1. Adressaadile maksuvabalt väljastatava paki aadress peab kandma selget pealkirja „Franc de droits“ või võrdset ütlust lähtemaa keeles. Paki ja pakikaardi aadressikülge varustatakse kollase lipikuga, mis kannab rasvaste tähtedega sõnu „Franc de droits“.

2. Igal „franko“ saadetaval pakil peab olema kaasas eraldi frankosedel, mis tugevasti kinnitatakse pakikaardi külge.

Artikkel 9.

Väljastusteade.

1. Avaldatud väärtusega pakid, millede saatjad nõuavad väljastusteadet, peavad kandma väga silmapaistvat märget „Advice of Delivery“ või „A.R.“. Pakikaardid märgistatakse samal viisil.

2. Neil pakkidel peab olema kaasas Postiliidu Konventsiooni Reglemendile lisatud kavandiga sarnlev plank. See väljastusteate plank täidetakse lähteasutise või mõne teise Lähteadministratsiooni poolt määratud asutise poolt ja kinnitatakse tugevasti selle paki pakikaardi külge, mille kohta ta käib. Kui plank ei saabu sihtasutisse, täidab viimane ametlikult uue väljastusteate plangi.

3. Plangi korrahase täitmise järele saadab sihtasutis selle hariliku postiga, vallaselt ja postimaksuvabalt tagasi pakisaatja aadressil.

4. Kui saatja avaldab järelepärimise väljastusteate kohta, mis pole talle õige ajavahemiku järele kätte jõudnud, talitatakse järgnevas 10. artiklis toodud reeglite kohaselt. Sell juhul ei võeta teistkordset maksu ja lähteasutis märgib plangi ülemisele servale sõnad

„Duplicata de l'avis de réception“.

Artikkel 10.

Pärast postileandmist nõutud väljastusteade.

Kui saatja nõuab väljastusteadet pärast avaldatud väärtusega paki postileandmist, täidab lähteasutis või mõni teine Lähteadministratsiooni poolt määratud asutis väljastusteate plangi ja kinnitab selle järelepärimise külge, millele on kleebitud Postikonventsiooniga ettekirjutatud taksi väljendavad postmargid.

Järelepärimise plangiga, millel on kaasas väljastusteate plank, talitatakse siinjärgneva 31. artikli eeskirjade kohaselt, selle ainsa erandiga, et paki korrahase väljastamise juhul sihtasutis võtab ära järelepärimise plangi ja saadab väljastusteate plangi tagasi elmise artikli 3. paragrahvis ettekirjutatud viisil.

Artikkel 11.

Luna äratähendamine.

1. Lunalised pakid ja nende kohta käivad pakikaardid peavad aadressi küljel kandma jämedalt kirjutatud või trükitud märget „C.O.D.“ („Remboursement“) ja selle järel lunasummat ilma kraapimiseta või paranduseta, kuigi need oleksid õigeks tunnustatud.

2. Peale selle peab saatja kirjutama pakile ja pakikaardi esiküljele oma nime ja aadressi ladina tähtedega.

Artikkel 12.

Lunalipik.

Lunalised pakid ja ka nende pakikaardid varustatakse aadressiküljel oraanžvärvi lipikuga Postiliidu Konventsiooni Reglemendile lisatud kavandi kohaselt.

Artikkel 13.

Lunatransfert.

1. Igal lunalisel pakil peab olema kaasas lunatransferdi plank. See plank peab olema tugevasti kinnitatud pakikaardi külge, kandma lunasumma äratähendust paki lähtemaas rahas ja, üldreeglina, näitama paki saatjat transferdi aadressaadin. Kumbki Administratsioon võib oma talitusest päritolevate pakkide kohta käivaid rahatransferte lasta aadressida pakkide lähteasutisele või teistele asutistele. Transferdi lõigend peab osutama paki saaja nime ja aadressi, samuti ka postileandmise kohta ja kuupäeva.

2. Pliatsiga tehtud sissekanded lunatransfertide plankidel ei ole lubatud.

Artikkel 14.

Lunasumma ümberarvutamine.

Lunasummad arvutab pakkide sihtmaas rahasse ümber selle maa Administratsioon, kasutades selleks ümberarvutamise kurssi, mida ta tarvitab pakkide lähtemaale aadressitavate rahatransfertide suhtes.

Artikkel 15.

Lunasumma maksmise tähtaeg.

Lunasumma peab makstama pakisaaja poolt sihtmaa määrustega ettekirjutatud aja jooksul.

Pärast selle aja möödumist talitatakse pakiga kui väljastamatuga kokkuleppe 15. artikli eeskirjade kohaselt.

Artikkel 16.

Lunaliste pakkide järelesaatmine.

1. Lunaline pakk võidakse järele saata, kui uus sihtmaa toimetab lähtemaaga lunaliste pakkide vahetust. Sel juhul on pakil kaasas lähteasutise poolt valmistatud lunatransferdi plank. Uus sihtasutis toimib luna õiendamise suhtes samal viisil nagu oleks pakk saadetud kohe otseselt temale.

2. Kui palutakse järelesaatmist maale, kes ei toimeta lunaliste pakkide vahetamist lähtemaaga, talitatakse pakiga kui väljastamatuga.

Artikkel 17.

Lunatransferdi väljalaskmine.

Kohe pärast lunasumma kasseerimist sihtasutis või mõni teine Sihtadministratsiooni poolt määratud asutis täidab lunatransferdi osa „Ametmärked“ („Indications de service“) ning saadab transferdi, pärast sellele oma kuupäevatempli vajutamist, postimaksuvabalt asutisele, kus pakk postile anti, või lähtemaaga Administratsiooni poolt plangil endal eriti tähendatud asutisele.

Lunatransferdid makstakse pakkide saatjaile välja maksja maa Administratsiooni poolt kindlaksmääratud tingimusil.

Artikkel 18.

Lunatransferdi plankide tühistamine või asendamine.

1. Saatjale mingil põhjusel tagasisaadetava paki kohta käiv lunatransferdi plank kriipsutatakse läbi pakki tagasisaatva asutise poolt ja saadetakse tagasi pakikaardi külge kinnitatult.

2. Kui lunatransferdi plank on enne luna kasseerimist kõrvale sattunud, kaotsile läinud või hävinud, valmistab sihtasutis või mõni teine Sihtadministratsiooni poolt määratud asutis duplikaadi.

Artikkel 19.

Lunatransferdid, mis on kaotsile läinud jne.

1. Pärast luna kasseerimist kõrvalesattunud, kaotsileläinud või hävinud lunatransfert asendatakse duplikaadiga või maksuvolitusega pärast seda, kui mõlemad Administratsioonid on kindlaks teinud, et transfert ei ole välja makstud.

2. Lunatransferdid, mida ei olnud võimalik väljastada adressaatidele mõlema maa vahel sõlmitud rahatransfertide kokkuleppes kindlaksmääratud kehtivusaja jooksul, kviteeritakse pärast kehtivusaja möödumist väljamaksu maa Administratsiooni poolt ja summa nõutakse sisse nende väljalaske maa Administratsioonilt.

3. Lunatransferdid, mis väljastati adressaatidele ja mille väljamaksmist adressaadid ei ole nõudnud mõlema maa vahel sõlmitud rahatransfertide kokkuleppes kindlaksmääratud kehtivusaja jooksul, asendatakse maksuvolitustega. Need maksuvolitused koostatakse luna kasseerinud Administratsiooni

poolt niipea kui oli võimalik kindlaks teha, et algtransferdid ei ole välja makstud kehtivusaja jooksul, ja kviteeritakse teise Administratsiooni poolt, kes nõuab võlguolevad summad pärast maksuvolituste kviteerimist koostatava esimese arvega.

4. Lunatransferdi väljalasknud Administratsioon teatab teisele Administratsioonile, kui transferiti ei ole nõutud kehtivusaja jooksul.

5. Lunatransfert, mille väljamaksmist ei ole võimalik teostada mingi ebakorrapärasuse tõttu transferdi täitmisel paki sihtasutise talituses, saadetakse ametliku tähtkirjaga (niipea kui võimalik) sellele asutisele tagasi parandamiseks.

Artikkel 20.

Avaldatud väärtuse äratähendamine.

Iga avaldatud väärtusega pakk ja selle juurde kuuluv pakikaart peab kandma avaldatud väärtuse äratähendamist lähtemaa rahas ilma kraapimisteta või parandusteta, kuigi need oleks õigeks tunnustatud. Äratähendus pakil peab olema niihästi sõnadega kui ka numbritega. Avaldatud väärtuse summa arvutatakse ümber kuldfrankidesse Lähteadministratsiooni poolt. Ümberarvutamise tulemus näidatakse selgesti uute numbritega, mis kirjutatakse lähtemaa rahas avaldatud väärtuse summat väljendavate numbrite kõrvale või alla.

Artikkel 21.

Väärtsaadetiste lipikud jne.

Iga avaldatud väärtusega pakk, samuti ka tema pakikaart peab kandma väikest punast lipikut suurte tähtedega pealkirjaga „Insured“ või „Valeur déclarée“.

Kui pakk sisaldab münte, väärismetalle või teisi väärisesemeid, peavad paki külge kinnitatud lakk- või teised pitsid, igasugused lipikud ja postmargid paigutatud olema niisuguste vahedega, et nad ei saaks varjata kesta vigastusi. Peale selle ei tohi lipikuid ja postmarke, kui neid on, pöörda kesta kahele küljele nii, et paki serv kattub.

Artikkel 22.

Avaldatud väärtusega pakkide pitseerimine.

Iga avaldatud väärtusega pakk peab pitseeritama lakkpitsereitega, tinaplommidega või teiste pitsereitega, millel on mingi eriline ühetaoline saatja joonis või märk, millejuures pitsereid peab olema küllaldaselt arvul, et teha võimatuks paki sisu kallale tungimist ilma et jääks ilmset jälge lubamatust kohtlemisest.

Niisuguste pakkide saatjaile tuleb tungivalt soovitada, et nad varustaksid vastava pakikaardi, kui iganes võimalik, ülalnimetatud pitsati või erimärgi täpsa jälgendiga.

Artikkel 23.

Avaldatud väärtusega pakkide kaalu äratähendamine.

Iga avaldatud väärtusega paki täppis kaal grammides kirjutatakse Lähteadministratsiooni poolt:

- a) paki aadressiküljele;
- b) pakikaardile, selleks varutud kohale.

Artikkel 24.

Järjekorra number ja postileandmise koht.

Iga pakk, samuti ka selle juurde kuuluv pakikaart, peab kandma postileandmisasutise nime ja lipikut, mis osutab järjenumbrit. Postileandmisasutis ei pea ühel ajal kasutama kaht või rohkem lipikute seeriat, välja arvatud, kui iga seeria on varustatud eristava märgiga.

Artikkel 25.

Kuupäevatempli jälgend.

Pakikaardile peab postileandmisasutis vajutama aadressiküljel templijäljendi, mis osutab postileandmise kohta ja kuupäeva.

Artikkel 26.

Virkpakid.

Iga virkpakk, samuti ka selle juurde kuuluv pakikaart varustatakse aadressi lähedal tumepunast värvi trükitud lipikuga, mis kannab rasvaste tähtedega sõna „Express“ või „Expres“.

Artikkel 27.

Frankosedelite tagasisaatmine. Ettetasutud maksude tagasisaamine.

1. Asutis, kes frankopaki saatja arvel on tasunud ette tolli- ja teised maksud, täidab, niivõrt kui see temasse puutub, frankosedeli tagakülje ja saadab sedeli tagasi ühes selle juurde kuuluvate tõendusdokumentidega, kui neid on, pitseeritud ümbrikus, sisu ära tähendamata, frankosedeli esiküljel näidatud asutisele.

2. Kui pakk, mis kannab lipikut „Franc de droits“ ja on saatedokumentides märgitud sellasena, saabub sihtmaa talitusse ilma frankosedelita, valmistab tollimist toimetav asutis frankosedeli duplikaadi, hoolitsedes selle eest, et frankosedeli plangil näidatud maa nimetus asendataks paki lähtemaa nimetusega ja märgib, kui võimalik, paki postileandmise kuupäeva. Kui frankosedel on kaotsile läinud pärast paki väljastamist, valmistatakse duplikaat samadel tingimustel.

3. Frankosedelid, mis käivad pakide kohta, millised mingil põhjusel saadetakse tagasi lähtemaale ja mille tollimist Sihtadministratsioon ei ole toimetanud, tuleb tühistada pakke tagasisaatva asutise poolt.

4. Sihtadministratsiooni poolt tasutud maksusid näitava frankosedeli saamisel arvutab Lähteadministratsioon nende maksude summa ümber oma rahasse tema enda poolt määratud ekvivalendi järgi, mis ei tohi ületada kõnealusele maale rahatransfertide saatmise jaoks määratud ekvivalenti. Ümberarvutamise tulemus tähendatakse ära sedelil enesel ja tõendatakse ümberarvutamist toimetanud ametniku allkirjaga.

Artikkel 28.

Järelesaatmine.

1. Järelesaattev Administratsioon ei või koormata valesti sihitatud pakki tolli- ega muude mittepostimaksudega.

Kui keegi Administratsioon tagastab sellise paki maale, kust see vahe- tumalt saadi, annab ta talle tagasi temalt saadud hüvistused ja teatab eksimu- sest õiendustatega.

Teistel juhtudel ja kui talle hüvistatud summast ei jatku tema poolt kantavate järelesaatmise kulude katmiseks, hüvistab järelsaatev Administratsioon seda Administratsiooni, kellele ta paki edasi annab, edasisaatmise eest kuuluvate maksudega; sellejärele nõuab ta puuduva summa sisse sellelt vahetusasutiselt, kellelt valesti sihitatud pakk vahetumalt saadi. Selle nõudmise põhjusest teatatakse sellele vahetusasutisele õiendusteatega.

2. Kui pakk postitalituse süüks langeva vea tõttu ekslikult lasti ära saata ja sel põhjusel tuli tagastada lähtemaale, annab pakki tagasisaatev Administratsioon sellele Administratsioonile, kellelt pakk saadi, selle paki suhtes hüvistatud summad tagasi.

3. Maksud paki eest, mis saadeti järele adressaadi elukoha muutmise või saatja poolt tehtud vea tõttu maale, kellega Ühendatud Kuningriigil või Eestil on postpakside vahetus, nõutakse sellelt Administratsioonilt, kellele pakk edasi saadeti, välja arvatud, kui järelesaatmise maks tasuti järelesaatmise hetkel, mil juhul pakiga talitatakse nagu oleks see järelesaatva maa poolt vahetumalt saadetud uude sihtmaale.

4. Pakk, mis saadetakse järele ilma et järelesaatmise maks oleks tasutud, antakse edasi tema algpakendis ja tal peab kaasas olema alg-pakikaart. Kui pakk mingil põhjusel tuleb ümber pakkida või kui alg-pakikaart tuleb asendada ase-pakikaardiga, kirjutatakse nii pakile kui ka pakikaardile paki lähteasutise nimi ja alg-järjenumber ning, kui võimalik, selles asutises postileandmise kuupäev.

Artikkel 29.

Väljastamatute pakside tagasisaatmine.

1. Kui väljastamatu paki saatja on avaldanud nõude, mis ei ole ette nähtud Kokkuleppe 15. artikli 1. lõikes, ei ole Sihtadministratsioonil tarvis täita seda, vaid ta võib paki saata tagasi lähtemaale pärast ootelhoidmist sihtmaa määrustega ettekirjutatud aja jooksul.

2. Administratsioon, kes saadab paki saatjale tagasi, peab märkima selgesti ja lühidalt pakil ning vastaval pakikaardil väljastamatuse põhjuse. See teade võidakse väljendada käsitsi kirjutatult või templijäljendi või lipiku abil. Tagasisaadetava paki juurde kuuluv alg-pakikaart peab ühes pakiga saadetama tagasi lähtemaale.

3. Saatjale tagasisaata tulev pakk märgitakse pakiposti saatelehel lahtris „Märkmed“ sõnaga „Rebut“. Sellega talitatakse ja selle pealt võetakse maksu nagu adressaadi elukoha muutmise tagajärjel järelesaadetud paki juhul.

Artikkel 30.

Müük. Hävitamine.

1. Kui pakk on müüdnud või hävitatud kokkuleppe 17. artikli eeskirjade kohaselt, koostatakse müügi või hävitamise kohta protokoll.

2. Müügist saadud raha kasutatakse esijoonel pakil lasuvate maksude tasumiseks. Vahestine ülejääk saadetakse Lähteadministratsioonile väljamaksmiseks saatjale, kelle kanda langeb selle saatmise kulu.

Artikkel 31.

Pakkidesse või lunatransfertidesse puutuvad järelepärimised.

Pakkidesse või mittetagastatud lunatransfertidesse puutuvate järelepärimiste jaoks kasutatakse Ülemaailmse Postiliidu Pakiposti Kokkuleppe Reglemendile lisatud kavandiga sarnlevat planki. Need järelepärimised saade-

takse asutisile, kellele mõlemad Administratsioonid selle talituse on ülesandeks teinud, ja nendega toimitakse mõlema Administratsiooni vahel kokkulepitud viisil.

Artikkel 32.

Pakiposti saateleht.

1. Avaldatud väärtusega pakid, lunalised pakid, tagasisaadetavad pakid ja järelesaadetavad pakid, mille järelesaatmise maksud ei ole tasutud, märgitakse saatva vahetusasutise poolt üksikult pakiposti saatelehele. Teiste pakkide, välja arvatud transiitpakkide, sissekanne võib koosneda pakkide arvu märkimisest raskusskaala mitmesuguste astmikkude järgi, kusjuures saatelehtedele tehakse märke virkpakkide ja frankopakkide arvu kohta. Transiitpakid kirjutatakse sisse üksikult, kuid kaks või rohkem transiitpakki, mis on aadressitud ühelesamale maale ja mille eest tuleb hüvistada ükssama summa, võidakse märkida koguarvus. Pakikaardid, tollideklaratsioonid, frankosedelid, väljastustead, lunatransfertide-plangid jne. saadetakse ühes pakiposti saatelehega.

2. Iga lähtevahetusasutis nummerdab pakiposti saatelehed üleval vasakus nurgas järjenumbriga aasta-seeria järgi iga siht-vahetusasutise jaoks eraldi ja kirjutab, kuivõrt võimalik, numbri alla posti vedava laeva nime. Aasta viimne number tähendatakse ära järgmise aasta esimese pakiposti saatelehel.

Artikkel 33.

Kontrollimine vahetusasutiste poolt. Ebakorrapärasustest teatamine.

1. Pakkide või tühjade kottide posti vastuvõtul võrdleb vahetusasutis pakke ja nendega kaasas olevaid mitmesuguseid dokumente, või, juhu kohaselt, tühje kotte vastavale pakiposti saatelehele märgitud andmetega ja kui vaja teatab puuduvast esemest või teistest ebakorrapärasusist õiendusteatega.

2. Vigadest pakkide suhtes hüvistatud maksudes teatatakse saatevahetusasutisile õiendusteadetega.

Vigade õiendamist arvestamises teostatakse ühenduses allpool 34. artiklis kirjeldatud veerandaastaste aruannete valmistamisega.

Artikkel 34.

Hüvistuste arvestamine.

1. Kumbki Administratsioon koostab veerandaasta kaupa kõigi pakipostide kohta, mis on veerandaasta jooksul saadetud talle teise Administratsiooni iga vahetusasutise poolt, aruande pakkide suhtes tema kreditisse või deebetisse kirjutatud kogusummade üle.

2. Need aruanded võetakse pärast kokku sama Administratsiooni poolt arves, mis ühes veerandaasta aruannetega saadetakse teisele Administratsioonile aruande-veerandaastale järgneva kuu jooksul.

3. Veerandaasta aruanded ja arved võrreldakse ja võetakse vastu teise Administratsiooni poolt pakiposti saatelehtede algupärandite järgi ning võetakse kokku veerandaasta peaarves, mille koostab Administratsioon, kelle kasuks saldo langeb.

Artikkel 35.

Arvete õiendamine.

1. Arve saldo maksmist võlgneva Administratsiooni poolt võlausaldajale Administratsioonile toimetatakse Postiliidu Konventsioonis transiidiarvete saldo õiendamise jaoks ettekirjutatud viisil.

2. Peaarve koostamist ja saatmist ning selle arve saldo tasumist tuleb teostada niipea kui võimalik, kõige hiljemalt aga kolme kuu jooksul arvates selle ajajärgu lõpust, mille kohta arve käib. Pärast selle tähtaja möödumist kannavad ühe Administratsiooni poolt teisele võlgu olevad summad 5 protsenti intresse aastas, arvates nimetatud tähtpäeva möödumise kuupäevast.

Artikkel 36.

Lunatransfertide arvestus.

1. Kummagi Administratsiooni poolt väljamakstud lunatransfertide kohta käivat arvestust toimetatakse Administratsioonide vaheliste posttransfertide eriarve lisadega.

2. Sellesse arvesse, millele on kaasa pandud väljamakstud ja kviteeritud lunatransferdid, kantakse transferdid väljalaske-asutiste tähestikulises järjekorras ja nende asutiste registrite sisendusnumbrite järjekorras. Arve koostanud Administratsioon arvab maha oma krediti kogusummast pool protsenti ($\frac{1}{2}\%$), mis moodustab kokkuleppe 40. artikli põhjal teisele Administratsioonile kuuluva maksu.

Selle arve võrdlemist toimetatakse kooskõlas mõlema maa vahelise posttransfertide kokkuleppe eeskirjadega.

3. Luna arve kogusummad võetakse sisse ja õiendatakse sama ajajärgu kohta käivate posttransfertide vastavate eriarvete osana.

Artikkel 37.

Frankosedelid. Tolli- ja muude maksude arvestus.

1. Iga Administratsiooni poolt teise arvel tasutud tolli- ja muude maksude kohta käivat arvestust toimetatakse eriliste kuuarvetega, mis võlgneva Administratsiooni poolt koostatakse võlausaldaja maa rahas. Frankosedelid kirjutatakse arvetesse kulude ettemaksmist toimetanud asutiste tähestikulises järjekorras ja nende asutiste poolt frankosedeile antud numbrite järjekorras.

2. Eriarve, millele on kaasa pandud frankosedelid, saadetakse võlausaldajale Administratsioonile kõige hiljemalt kuu lõpul, mis järgneb sellele, mille kohta eriarve käib. Negatiivset arvet ei koostata.

3. Neid arveid võrreldakse mõlema maa vahelise erilise posttransfertide kokkuleppega kindlaksmääratud reeglite järgi.

4. Need arved õiendatakse kas posttransferdiga, või veksliga võlausaldaja maa rahas, või mõnel muul vastastikku kokkulepitud viisil.

Artikkel 38.

Teatamised ja notifitseerimised.

Kumbki Administratsioon annab teisele Administratsioonile kõike tarvilikku informatsiooni üksikasjade kohta, mis on seoses talituse toimetamisega.

Artikkel 39.

Reglemendi jõustumine ja kestus.

Käesolev Reglement jõustub päeval, mil jõustub postpakkide Kokkulepe, ja tal on sama kestus nagu kokkuleppelgi. Asjaomastel Administratsioonidel on siiski võim ühisel kokkuleppel aegajalt muuta üksikasju.

Tehtud kahes eksemplar

Tallinnas 14. detsembril 1937 ja

Londonis 21. juulil 1937.

N. Viitak.
G. C. Tryon.

Agreement for the Exchange of Parcels by Parcel Post between the Republic of Estonia and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

In this Agreement and the Detailed Regulations appended the expression „the United Kingdom“ means Great Britain and Northern Ireland, the Channel Islands and the Isle of Man.

The expression „Administration“ as used in the following Agreement as well as in the Detailed Regulations annexed thereto, means „Postal Administration“.

Agreement.

Article 1.

Limits of Weight and Size.

1. A parcel for Estonia posted in the United Kingdom shall not exceed 22 pounds in weight, 3 feet 6 inches in length, and 6 feet in length and girth combined; and a parcel for the United Kingdom posted in Estonia shall not exceed 10 kilogrammes in weight, 1.05 metres in length and 1.80 metres in length and girth combined.

2. As regards the exact calculation of the weight and dimensions of a parcel, the view of the despatching office shall be accepted except in a case of obvious error.

Article 2.

Transit of Parcels.

The two contracting parties guarantee the right of transit for parcels over their territory to or from any country with which they respectively have parcel post communication. Transit parcels shall be subject to the provisions of this Agreement and the Detailed Regulations so far as these are applicable.

Article 3.

Prepayment of Postage. Rates.

1. The prepayment of the postage on a parcel shall be compulsory, except in the case of a redirected or returned parcel.

2. The postage shall be made up of the sums accruing to each Administration taking part in the conveyance by land or sea.

Article 4.

Territorial and Transit Rates.

For parcels despatched from one of the two countries for delivery in the other, the territorial rates of the United Kingdom shall be Fr. 1.75 and Fr. 3.15 for parcels not exceeding 5 kgs. (11 lb.) and 10 kgs. (22 lb.) respectively; and the territorial rates of Estonia shall be Fr. 0.85, Fr. 1.25 and Fr. 2.25 for parcels not exceeding 1 kg (2 lb.), 5 kgs. (11 lb.) and 10 kgs. (22 lb.) respectively.

On parcels sent from Estonia in transit through the United Kingdom the British Post Office is entitled to receive a territorial rate of Fr. 1.75 and Fr. 3.15 for parcels not exceeding 5 kgs. (11 lb.) and 10 kgs. (22 lb.), respectively; and on parcels sent from the United Kingdom in transit through Estonia the Estonian Post Office is entitled to receive a territorial rate of Fr. 0.30, Fr. 0.50, and Fr. 1.00 for parcels not exceeding 1 kg (2 lb.), 5 kgs. (11 lb.), and 10 kgs. (22 lb.) respectively.

Article 5.

Sea Rate.

Each of the two Administrations shall be entitled to fix the rate for any sea service which it provides.

Article 6.

Fee for Clearance through the Customs.

The Administration of Estonia may collect, in respect of delivery to the Customs and clearance through the Customs, or in respect of delivery to the Customs only, a fee not exceeding 50 centimes per parcel. The Administration of the United Kingdom may collect such fee as it may from time to time fix for similar services in its parcel post relations with other countries generally.

Article 7.

Customs and other non-postal Charges.

Customs charges and all other non-postal charges shall be paid by the addressees of parcels, except as provided otherwise in this Agreement.

Article 8.

Parcels for Delivery Free of Charge.

By making a declaration beforehand at the office of posting, the senders may undertake the payment of all charges due on the parcels on delivery.

In such cases the senders must undertake to pay the sums which may be claimed by the Administration of destination, and, if necessary, must make adequate deposits.

The Administration which advances charges on behalf of the sender may collect for this service a commission not exceeding 50 centimes per parcel. This fee is distinct from that prescribed for Customs clearance in Article 6 above.

On a parcel sent under this arrangement and originating in the United Kingdom the Administration of the United Kingdom shall be authorized to collect from the sender a special fee, not exceeding one shilling.

Article 9.

Warehousing Charge.

Each of the two Administrations may collect any warehousing charge fixed by its legislation for a parcel which is addressed „Poste Restante“ or which is not claimed within the prescribed period.

This charge shall in no case exceed 5 francs.

Article 10.

Express Parcels.

1. Parcels shall, at the request of the senders, be sent out for delivery by special messenger immediately after their arrival, or if the office of destination is not in a position to deliver parcels at the addressees, residences notices of arrival shall be sent out immediately by special messenger.

Such parcels, which shall be called „Express“ parcels, shall be subject, in addition to the ordinary postage, to a special charge of 80 centimes, which must be fully prepaid by the sender.

2. When the addressee's residence is situated outside the local delivery zone of the office of destination, the Administration of destination may collect an additional charge up to the amount of the fee fixed for express delivery by its inland regulations less the equivalent of the fixed charge paid by the sender.

This additional charge shall be maintained in accordance with the provisions of Article 37, section 2, if the parcel is redirected or cannot be delivered.

3. Only one attempt shall be made to deliver by express to the addressee either the parcel itself, or the notice of its arrival. After an unsuccessful attempt, the parcel shall cease to be considered as an express parcel, and it shall be delivered under the conditions which apply to ordinary parcels.

Article 11.

Prohibitions.

1. Postal parcels must not contain any letter, note or document having the character of an actual and personal correspondence or packets of any kind bearing an address other than that of the addressee of the parcel or of persons dwelling with him.

It is, however, permissible to enclose in a parcel an open invoice confined to the particulars which constitute an invoice.

2. It is also forbidden to enclose in a parcel:

- (a) articles which from their nature or packing may be a source of danger to the officers of the Post Office or may soil or damage other parcels;
- (b) explosive, inflammable or dangerous substances (including loaded metal caps, live cartridges and matches);
- (c) live animals (except bees, leeches and silkworms which must be enclosed in boxes so constructed as to avoid all danger to postal officers and to allow the contents to be ascertained);
- (d) articles the admission of which is forbidden by law or by the Customs or other regulations;
- (e) articles of an obscene or immoral nature.

It is moreover forbidden to send coin, platinum, gold or silver, whether manufactured or unmanufactured, precious stones, jewels, or other precious articles in uninsured parcels addressed to countries which admit insurance.

3. A parcel which has been wrongly admitted to the post shall be returned to the country of origin, unless the Administration of destination is authorized by its legislation to dispose of it otherwise.

Nevertheless, the fact that a parcel contains a letter or communications which constitute an actual and personal correspondence shall not, in any case, entail its return to the country of origin.

4. Explosive, inflammable or dangerous substances and articles of an obscene or immoral nature shall not be returned to the country of origin; they shall be disposed of by the Administration which has found them in the mails in accordance with its own internal regulations.

5. If a parcel wrongly admitted to the post is neither returned to origin nor delivered to the addressee the Administration of origin shall be informed in a precise manner of the treatment accorded to the parcel in order that it may take such steps as are necessary.

Article 12.

Advice of Delivery.

The sender may obtain an advice of delivery for an insured parcel under the conditions prescribed for postal packets by the Convention of the Postal Union. An advice of delivery cannot be obtained for an uninsured parcel.

Article 13.

Redirection.

1. A parcel may be redirected in consequence of the addressee's change of address in the country of destination. The Administration of destination may collect the redirection charge prescribed by its internal regulations. Similarly, a parcel may be redirected from one of the two countries which are parties to this Agreement to another country provided that the parcel complies with the conditions requires for its further conveyance and provided, as a rule, that the extra postage is prepaid at the time of redirection or documentary evidence is produced that the addressee will pay it.

2. Additional charges levied in respect of redirection and not paid by the addressee or his representative shall not be cancelled in case of further redirection or of return to origin, but shall be collected from the addressee or from the sender as the case may be, without prejudice to the payment of any special charges incurred which the Administration of destination does not agree to cancel.

Article 14.

Missent Parcels.

Parcels received out of course, or wrongly allowed to be despatched, shall be re-transmitted or returned in accordance with the provisions of Article 28, sections 1 and 2 of the Detailed Regulations.

Article 15.

Non-delivery.

1. The sender may request at the time of posting that, if the parcel cannot be delivered as addressed, it may be either (a) treated as abandoned, or (b) tendered for delivery at a second address in the country of destination. No other alternative is admissible. If the sender avails himself of this facility his request must appear on the despatch note and must be in conformity with, or analogous to, one of the following forms:

„If not deliverable as addressed, abandon“

„If not deliverable as addressed, deliver to“

The same request must also be written on the cover of the parcel.

2. In the absence of a request by the sender to the contrary, a parcel which cannot be delivered shall be returned to the sender without previous notification and at his expense after retention for the period prescribed by the regulations of the Administration of destination.

Nevertheless, a parcel which is definitely refused by the addressee shall be returned immediately.

3. The charges due on returned undeliverable parcels shall be recovered in accordance with the provisions of Article 36.

Article 16.

Cancellation of Customs Charges.

The two Administrations undertake to urge their respective Customs Administrations to cancel Customs charges on parcels which are returned to the country of origin, abandoned by the senders, destroyed or redirected to a third country.

Article 17.

Sale. Destruction.

Articles of which the early deterioration or corruption is to be expected, and these only, may be sold immediately, even when in transit on the outward or return journey, without previous notice or judicial formality. If for any reason a sale is impossible, the spoilt or putrid articles shall be destroyed.

Article 18.

Abandoned Parcels.

Parcels which cannot be delivered to the addressees and which the senders have abandoned shall not be returned by the Administration of destination, but shall be treated in accordance with its legislation. No claim shall be made by the Administration of destination against the Administration of origin in respect of such parcels.

Article 19.

Enquiries.

1. A fee not exceeding 60 centimes may be charged for every enquiry concerning a parcel or a trade charge money order.

No fee shall be charged if the sender has already paid the special fee for an advice of delivery.

2. Enquiries shall be admitted only if made by the sender within the period of one year from the day following the date of posting of the parcel.

3. When an enquiry is the outcome of an irregularity in the postal service, the enquiry fee shall be refunded.

Article 20.

Cash on Delivery Parcels. Charges and Conditions. Settlement.

1. Parcels subject to the collection of trade charges may be exchanged between the United Kingdom and Estonia.

The amount of the trade charge shall be expressed in the currency of the country in which the parcel originates.

The maximum amount of a trade charge in the case of a parcel for delivery in the United Kingdom shall be fixed at the equivalent of £ 40 in Estonian currency and in the case of a parcel for delivery in Estonia shall be £ 40. In calculating the amount of a trade charge a fraction of a penny or of a sent shall be ignored.

The two Administrations undertake to admit cash on delivery parcels in transit through their services. Nevertheless, the accounts relative to the trade charges collected shall be drawn up and settled directly between the Administrations of origin and of destination of the cash on delivery parcels.

2. Cash on delivery parcels shall be subject to the formalities and to the charges prescribed for ordinary, or for insured parcels, as the case may be. In addition, the sender shall pay a special fee, which shall be fixed by the Administration of origin and shall not exceed:

- (a) 2½ d. for each £ 1 or fraction of £ 1 of the trade charge in the case of a parcel posted in the United Kingdom.
- (b) 10 sent for each 10 Estonian Kroon or fraction of 10 Kroon of the trade charge in the case of a parcel posted in Estonia.

3. The amount of a trade charge collected shall be remitted by means of a trade charge money order, issued free of all charges.

4. In addition to the special fee fixed by virtue of paragraph 2, the Administration of origin of a cash on delivery parcel may collect a posting fee from the sender and the Administration of destination may collect a delivery fee from the addressee.

The posting fee shall not exceed:

- (a) on a parcel posted in the United Kingdom, 2 d.;
- (b) on a parcel posted in Estonia, the amount of the appropriate fee provided by the Parcel Post Agreement of the Universal Postal Union.

The delivery fee on a parcel delivered in the United Kingdom shall not exceed 4 d.

Article 21.

Cancellation or Alteration of Amount of Trade Charge.

The sender of a cash on delivery parcel may not have the amount of the trade charge cancelled or altered after posting.

Article 22.

Cash on Delivery Parcels. Responsibility for Loss, Abstraction or Damage.

The two Administrations shall be responsible under the conditions fixed by Articles 28 to 34 hereafter for the loss of a cash on delivery parcel and for the abstraction of or damage to its contents.

Article 23.

Compensation in case failure to collect, or of insufficient or fraudulent collection of Trade Charge.

If the parcel has been delivered to the addressee without the collection of the trade charge, the sender shall be entitled to compensation provided that an enquiry has been made within the period prescribed by Article 19 and that the failure to collect the charge is not due to fault or negligence on his part. The same rule shall apply if the amount collected from the addressee is less than the amount of the trade charge or if the collection of the amount has been made fraudulently.

The compensation shall not, in any case, exceed the amount of the trade charge.

By paying compensation the Administration concerned takes over the rights of the sender to the extent of the amount paid in any action which may be taken against the addressee or against a third party.

Article 24.

Fixing of Responsibility in respect of Trade Charges.

The payment by the Administration of origin of the amounts duly collected shall be made on behalf of the Administration of destination. Similarly, payment of compensation shall be made on behalf of the Administration of destination if the latter is responsible.

After the delivery of a parcel the Administration of destination is responsible for the amount of the trade charge unless it can prove that the fault is due to a breach of the regulations by the Administration of origin or can establish that, when handed over to its service, the parcel or the relative despatch note did not bear the particulars prescribed by the Detailed Regulations for cash on delivery parcels and that the parcel was not specifically advised on the parcel bill in conformity with Article 32 of the Detailed Regulations.

The Administration of destination shall be bound to repay under the conditions prescribed by Article 34 the sum which has been advanced by the Administration of origin.

Article 25.

Trade Charge Money Orders.

The amount of a trade charge money order which for any reason whatever cannot be paid to the payee shall not be repaid to the Administration to which the office issuing the money order is subordinate. It shall be held at the disposal of the payee by the Administration of origin of the cash on delivery parcel and shall accrue definitely to that Administration at the end of the legal period of validity.

In all other respects and subject to the reservations specified in the Detailed Regulations, trade charge money orders shall be subject to the rules of the Money Order Agreement between the two contracting countries.

Article 26.

Insured Parcels. Rates and Conditions.

1. Parcels may be insured up to a limit of 5,000 francs subject to any lower limit which may be in force in the intermediate countries through which the parcels are forwarded.

2. An insurance fee, to be fixed by the Administration of origin, shall be charged for each 300 francs or part thereof of the insured value.

3. The Administration of origin shall be entitled also to collect from the sender of an insured parcel a despatch fee not exceeding 50 centimes.

4. A receipt must be given free of charge at the time of posting to the sender of an insured parcel.

Article 27.

Fraudulent Insurance.

The insured value may not exceed the actual value of the contents of the parcel and the packing, but it is permitted to insure only part of this value.

The fraudulent insurance of a parcel for a sum exceeding the actual value shall be subject to any legal proceedings which may be admitted by the laws of the country of origin.

A parcel of which the contents have no pecuniary value may, however, be insured for a nominal sum in order to obtain the safeguards of the insurance system.

Article 28.

Responsibility for Loss, Damage or Abstraction.

1. Except in the cases mentioned in the following Article, the two Administrations shall be responsible for the loss of parcels and for the loss, damage or abstraction of their contents or of a part thereof.

The sender is entitled under this head to compensation corresponding to the actual amount of the loss, damage or abstraction. For uninsured parcels the amount of compensation shall not exceed 10 francs for a parcel not exceeding one kilogramme (2 lb.), 25 francs for a parcel exceeding one kilogramme but not exceeding five kilogrammes (11 lb.) and 40 francs for a parcel exceeding five kilogrammes in weight. For an insured parcel the amount of compensation shall not exceed the amount for which it was insured.

In cases where the loss, damage or abstraction occurs in the service of the country of destination, the Administration of destination may pay compensation to the addressee at its own expense and without consulting the Administration of origin, provided that the addressee can prove that the sender has waived his rights in the addressee's favour.

2. In calculating the amount of compensation indirect loss or loss of profits shall not be taken into consideration.

3. Compensation shall be calculated on the current price of goods of the same nature at the place and time at which the goods were accepted for transmission.

4. Where compensation is due for the loss, destruction or complete damage of a parcel or for the abstraction of the whole of the contents, the sender is entitled to the return of the postage also.

5. In all cases insurance fees and, if the case arises, the despatch fee shall be retained by the Administrations concerned.

Article 29.

Exceptions to the Principle of Responsibility.

The two Administrations shall be relieved of all responsibility:

- (a) in cases beyond contrall (force majeure);
- (b) when, their responsibility not having been proved otherwise, they are unable to account for parcels in consequence of the destruction of official documents through a cause beyond control (force majeure);
- (c) when the damage has been caused by the fault or negligence of the sender, or when it arises from the nature of the article;
- (d) for parcels of which the contents fall under the ban of one of the prohibitions mentioned in Article 11;
- (e) for parcels which have been fraudulently insured for a sum exceeding the actual value of the contents and packing;

- (f) in respect of parcels regarding which the sender has not made enquiry within the period prescribed by Article 19;
- (g) in respect of any parcels containing precious stones, jewellery or any article of gold, silver or platinum exceeding 2,500 francs in value not packed in a box of the size prescribed by Article 6, section 3, of the Detailed Regulations.

Article 30.

Termination of Responsibility.

The two Administrations shall cease to be responsible for parcels which have been delivered in accordance with their internal regulations and of which the owners or their agents have accepted delivery without reservation.

Article 31.

Payment of Compensation.

The payment of compensation shall be undertaken by the Administration of origin except in the cases indicated in Article 28, section 1, where payment is made by the Administration of destination. The Administration of origin may, however, after obtaining the sender's consent, authorize the Administration of destination to settle with the addressee. The paying Administration retains the right to make a claim against the Administration responsible.

Article 32.

Period for Payment of Compensation.

1. Compensation shall be paid as soon as possible and, at the latest, within one year from the day following the date of the enquiry.
2. The Administration of origin is authorised to settle with the sender on behalf of the other Administration if the latter, after being duly informed of the application, has let nine months pass without giving a decision in the matter.
3. The Administration responsible for making payment may, exceptionally, postpone it beyond the period of one year when a decision has not yet been reached upon the question whether the loss, damage or abstraction is due to a cause beyond control.

Article 33

Incidence of Cost of Compensation.

1. Until the contrary is proved responsibility shall rest with the Administration which, having received the parcel from the other Administration without making any reservation and having been furnished with all the particulars for investigation prescribed by the regulations, cannot establish either proper delivery to the addressee or his agent, or regular transfer to the following Administration as the case may be.
2. If, in the case of a parcel despatched from one of the two countries for delivery in the other, the loss, damage or abstraction has occurred in course of conveyance without it being possible to prove in the service of which country the irregularity took place the two Administrations shall bear in equal shares the amount of compensation.
3. The same principle shall, as far as possible, be applied when other Administrations are concerned in the conveyance of a parcel. Nevertheless,

in the case of parcels sent in transit from one of the two countries through the other neither of the two Administrations shall be held responsible when the loss, damage or abstraction has taken place in a service in which responsibility is not accepted.

4. Customs and other charges which it has not been possible to cancel shall be borne by the Administration responsible for the loss, damage or abstraction.

5. By paying compensation the Administration concerned takes over, to the extent of the amount paid, the rights of the person who has received compensation in any action which may be taken against the addressee, the sender or a third party.

6. If a parcel which has been regarded as lost is subsequently found, in whole or in part, the person to whom compensation has been paid shall be informed that he is at liberty to take possession of the parcel against repayment of the amount paid as compensation.

Article 34.

Repayment of the Compensation to the Administration of Origin.

The Administration responsible or on whose account the payment is made in accordance with Article 31 is bound to repay the amount of the compensation within a period of three months after notification of payment. The amount shall be recovered from the Administration responsible through the accounts provided for in Article 34 of the Detailed Regulations.

The Administration of which the responsibility is duly proved and which has originally declined to pay compensation is bound to bear all the additional charges resulting from the unwarranted delay in payment.

Article 35.

Credits for Conveyance.

For each parcel despatched from one of the two countries for delivery in the other the despatching office shall allow to the office of destination the rates which accrue to it by virtue of the provisions of Articles 4 and 5.

For each parcel despatched from one of the two countries in transit through the other the despatching office shall allow to the other office the rates due for the conveyance and insurance of the parcel.

Article 36.

Claims in case of Redirection or Return.

In case of the redirection or of the return of a parcel from one country to the other, the re-transmitting Administration shall claim from the other Administration the charges due to it and to any other Administration taking part in the redirection or return. The claim shall be made on the parcel bill relating to the mail in which the parcel is forwarded.

Article 37.

Express Delivery Fees, Special and Additional.

1. The special charge for express delivery prescribed by Article 10, section 1, shall be included in the sums credited to the Administration of destination.

When an express parcel is redirected to another country before an attempt has been made to deliver it this charge shall be credited to the new Administration of destination. If the latter does not undertake express delivery, the credit is retained by the Administration of the country to which the parcel was first addressed: the same applies when an express parcel cannot be delivered.

2. In case of the redirection or of the return to the country of origin of an express parcel, the additional charge prescribed by Article 10, section 2, shall be claimed from the Administration of the country in which the new destination is situated or from the Administration of origin, as the case may be, by the Administration which has attempted delivery in the manner indicated in Article 36. unless this charge was paid when the parcel was presented at the addressee's residence.

Article 38.

Charge for Redirection in the Country of Destination.

In case of further redirection or of return to the country of origin, the redirection charge prescribed by Article 13, section 2, shall accrue to the country which redirected the parcel within its own territory.

Article 39.

Miscellaneous Fees.

1. The following fees shall be retained in full by the Administration which has collected them:

- (a) the special fee referred to in Article 8, fourth paragraph;
- (b) the fee for advice of delivery referred to in Article 12;
- (c) the enquiry fee referred to in Article 19, section 1;
- (d) the supplementary fees for a cash on delivery parcel referred to in Article 20, section 4;
- (e) the despatch fee for an insured parcel referred to in Article 26, section 3.

2. The fee for Customs clearance referred to in Article 6 shall be retained by the Administration of destination. The commission referred to in Article 8, third paragraph, may be claimed by the same Administration.

Article 40.

Cash on Delivery Fee.

The fee mentioned in Article 20, section 2, shall be shared between the Administration of origin and that of destination, as provided for in Article 36, section 2, of the Detailed Regulations.

Article 41.

Insurance Fee.

In respect of insured parcels the Administration of origin shall allow to the Administration of destination for territorial service a rate of 5 centimes for each 300 francs of insured value or fraction thereof. If the Administration of destination provides the sea service, the Administration of origin shall allow an additional rate of 10 centimes for each 300 francs of insured value or fraction thereof.

Article 42.

The Administration of Estonia is entitled to vary its charges, rates and fees, as well as the amount of compensation due for loss of parcels and for the loss, damage or abstraction of their contents or of a part thereof, provided by the Articles 4, 5, 6, 8, 9, 10, 19, 20, 26, 28 and 41, in accordance with any modifications which may be introduced by international conventions subsequent to the Cairo Agreement of 1934.

The Administration of the United Kingdom is entitled to vary its charges, rates and fees, as well as the amount of compensation due for loss of parcels and for the loss, damage or abstraction of their contents or, of a part thereof, provided by the Articles 4, 5, 6, 8, 9, 10, 19, 20, 26, 28 and 41, in accordance with any modifications which may be decided upon in connexion with its parcel post relations with other countries generally.

Article 43.

Miscellaneous Provisions.

1. The francs and centimes mentioned in this Agreement are gold francs and centimes as defined in the Postal Union Convention.

2. Parcels shall not be subjected to any postal charges other than those contemplated in this Agreement except by mutual consent of the two Administrations.

3. In extraordinary circumstances either Administration may temporarily suspend the parcel post, either entirely or partially, on condition of giving immediate notice, if necessary by telegraph, to the other Administration.

4. The two Administrations have drawn up the following Detailed Regulations for ensuring the execution of the present Agreement. Further matters of detail, not inconsistent with the general provisions of this Agreement and not provided for in the Detailed Regulations may be arranged by the Administrations from time to time by mutual consent.

5. The internal legislation of the United Kingdom and Estonia shall remain applicable as regards everything not provided for by the stipulations contained in the present Agreement and in the Detailed Regulations for its execution.

Article 44.

Entry into Force and Duration of the Agreement.

This Agreement shall come into force on the 1st of the month following the expiration of two months from the day of the notification by the Government of the Republic of Estonia to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland that the Agreement has been ratified by the President of the Republic of Estonia and shall remain in operation until the expiration of one year from the date on which it may have been denounced by either party.

In witness whereof the undersigned, duly authorised for that purpose, have signed the present Agreement, and have affixed their seals thereto.

Done in duplicate at

Tallinn the 14th day of December 1937

and at London, the 21st day of July 1937.

N. Viitak.

G. C. Tryon.

Detailed Regulations for carrying out the Parcel Post Agreement between the Republic of Estonia and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland. Dated.

Article 1.

Circulation.

1. Each Administration shall forward by the routes and means which it uses for its own parcels, parcels delivered to it by the other Administration for conveyance in transit through its territory.

2. Missent parcels shall be retransmitted to their proper destination, by the most direct route at the disposal of the office retransmitting them.

Article 2.

Method of Transmission. Provision of Bags.

1. The exchange of parcels between the two countries shall be effected by the offices appointed by agreement between the two Administrations.

2. Parcels shall be exchanged between the two countries in bags duly fastened and sealed.

In the absence of any arrangement to the contrary, the transmission of parcels despatched by one of the two contracting countries in transit through the other shall be effected „à découvert“.

3. A label showing the office of exchange of origin and the office of exchange of destination shall be attached to the neck of each bag, the number of parcels contained in the bag being indicated on the back of the label.

4. The bag containing the parcel bill and other documents shall be distinctively labelled.

5. The express and cash on delivery parcels forwarded in a mail shall be placed together, and, as far as possible, in the bag which contains the parcel bill and other documents. When they cannot all be placed in the bag which contains the parcel bill, the bag or bags in which they are forwarded shall be indicated by a distinctive label.

6. Similarly, when they are sufficiently numerous, insured parcels shall be forwarded in separate bags. The neck label attached to any bag containing one or more insured parcels shall be marked with any distinctive symbol that may from time to time be agreed upon by the two Administrations.

7. The weight of any bag of parcels shall not exceed 36 kilogrammes (80 pounds avoirdupois).

8. The bags shall be supplied by the Post Office of the United Kingdom from a common stock of bags provided for use in services between the United Kingdom on the one hand and those other countries which have agreed to share the cost of such common stock of bags on the other. The total cost of supply and maintenance of this common stock of bags shall be apportioned between the various services in a manner agreed to by all the Postal Administrations concerned and the share of the total cost so allocated to the United Kingdom — Estonia service shall be borne by the two Administrations in equal proportions.

The bags shall be used by the Post Office of Estonia only for the despatch of parcels to the United Kingdom.

9. The bags not required by the Post Office of Estonia for the despatch of parcels shall be returned empty to the United Kingdom made up in bundles of ten (nine bags enclosed in one) and despatched as a separate mail addressed to such office of exchange as the Administration of the United Kingdom shall appoint. The number of bags so forwarded shall be advised on a parcel bill, which shall be separate from that used for advising the parcels themselves and shall be numbered in a separate annual series.

10. The Post Office of Estonia shall be required to make good the value of any bags which it fails to return. Responsibility for the loss of empty bags shall be determined on the principles prescribed for the loss of parcels in Article 33 of the Agreement.

Article 3.

Information to be furnished.

1. Each Administration shall communicate to the other by means of a table:

- (a) the names of the countries to which it can forward parcels handed over to it;
- (b) the routes available for the transmission of the said parcels from the point of entry into its territory or into its service;
- (c) the total amount to be credited to it by the other Administration for each destination;
- (d) the number of customs declarations which must accompany each parcel;
- (e) any other necessary information.

2. Each Administration shall make known to the other the names of the countries to which it intends to send parcels in transit through the other, unless in any particular case the number of parcels concerned is insignificant.

Article 4.

Fixing of Equivalents.

In fixing the charges for parcels, either Administration shall be at liberty to adopt such approximate equivalents as may be convenient in its own currency.

Article 5.

Make-up of Parcels.

Every parcel shall:

- (a) bear the exact address of the addressee in Roman characters. Addresses in pencil shall not be allowed provided that parcels bearing addresses written with copying-ink pencil on a surface previously damped shall be accepted. The address shall be written on the parcel itself or on a label so firmly attached to it that it cannot become detached. The sender of a parcel shall be advised to enclose in the parcel a copy of the address together with a note of his own address;
- (b) be packed in a manner adequate for the length of the journey and for the protection of the contents.

Articles liable to injure officers of the Post Office or to damage other parcels shall be so packed as to prevent any risk.

Article 6.

Special Packing.

1. Liquids and substances which easily liquefy shall be packed in two receptacles. Between the first receptacle (bottle, flask, pot, box, etc.) and the second (box of metal or of stout wood) shall be left a space which shall be filled with sawdust, bran or some other absorbent material in sufficient quantity to absorb all the liquid contents in the case of breakage.

2. Dry colouring powders such as aniline blue, etc., shall be admitted only if enclosed in stout metal boxes placed inside wooden boxes with sawdust between the two receptacles.

3. Every parcel containing precious stones, jewellery or any article of gold, silver or platinum exceeding 2,500 francs in value shall be packed in a box measuring not less than 3 feet 6 inches (1.05 metres) in length and girth combined.

Article 7.

Despatch Notes and Customs Declarations.

1. Each parcel shall be accompanied by a despatch note and by a set of customs declarations according to the regulations of the country of destination, and the customs declarations shall be firmly attached to the despatch note.

2. The two Administrations accept no responsibility in respect of the accuracy of customs declarations.

Article 8.

Parcels for Delivery Free of Charge.

1. The address of a parcel to be delivered to the addressee free of charge shall be clearly headed „Franc de droits“ or the equivalent in the language of the country of origin. The address side of the parcel and the despatch note shall be provided with a yellow label bearing in bold type the words „Franc de droits“.

2. Every parcel forwarded „free of charge“ shall be accompanied by a separate franking note, which shall be firmly attached to the despatch note.

Article 9.

Advice of Delivery.

1. Insured parcels of which the senders ask for an advice of delivery shall be very prominently marked „Advice of Delivery“ or „A.R.“. The despatch notes shall be marked in the same way.

2. Such parcels shall be accompanied by a form similar to that annexed to the Detailed Regulations of the Convention of the Postal Union. This advice of delivery form shall be prepared by the office of origin or by any other office appointed by the Administration of origin and shall be firmly attached to the despatch note of the parcel to which it relates. If it does not reach the office of destination, that office shall make out officially a new advice of delivery form.

3. The office of destination, after having duly filled up the form, shall return it, by ordinary post, unenclosed and free of postage to the address of the sender of the parcel.

4. When the sender makes enquiry concerning an advice of delivery which has not been returned to him after a reasonable interval, action shall be taken in accordance with the rules laid down in Article 10 following. In that case a second fee shall not be charged, and the office of origin shall enter at the top of the form the words „Duplicata de l'avis de réception“.

Article 10.

Advice of Delivery applied for after posting.

When the sender applies for an advice of delivery after an insured parcel has been posted, the office of origin or any other office appointed by the Administration of origin shall fill up an advice of delivery form and shall attach it to a form of enquiry to which postage stamps representing the fee prescribed by the Convention of the Postal Union have been affixed.

The form of enquiry accompanied by the advice of delivery form shall be treated according to the provisions of Article 31 below, with the single exception that, in the case of the due delivery of the parcel, the office of destination shall withdraw the form of enquiry and shall return the advice of delivery form in the manner prescribed in paragraph 3 of the preceding Article.

Article 11.

Indication of Trade Charge.

1. Cash on delivery parcels and the relative despatch notes shall bear on the address side the indication „C.O.D.“ („Remboursement“) written or printed boldly and, after it, the amount of the trade charge without erasure or correction, even if certified.

2. The sender shall in addition enter on the parcel and on the front of the despatch note his name and address in Roman letters.

Article 12.

Trade Charge Label.

Cash on delivery parcels and the despatch notes also shall be furnished on the address side with an orange-coloured label in the form of the specimen annexed to the Detailed Regulations of the Convention of the Postal Union.

Article 13.

Trade Charge Money Order.

1. Every cash on delivery parcel shall be accompanied by a trade charge money order form. This form shall be firmly attached to the despatch note and shall bear a statement of the amount of the trade charge in the currency of the country of origin of the parcel and should show, as a general rule, the sender of the parcel as the payee of the money order. Each Administration is free to have the money orders relating to parcels originating in its service addressed to the office of origin of the parcels or to other offices. The counterfoil of the order shall show the name and address of the addressee of the parcel as well as the place and date of posting.

2. Entries in pencil shall not be allowed on trade charge money order forms.

Article 14.

Conversion of the Amount of the Trade Charge.

The amounts of the trade charges shall be converted into the currency of the country of destination of the parcels by the Administration of that country, which shall use for this purpose the rate of conversion which it applies to money orders drawn on the country of origin of the parcels.

Article 15.

Period for Payment of Trade Charge.

The amount of the trade charge shall be paid by the addressee within the period prescribed by the regulations of the country of destination.

After the expiration of this period, the parcel shall be treated as undeliverable in accordance with the provisions of Article 15 of the Agreement.

Article 16.

Redirection of Cash on Delivery Parcels.

1. A cash on delivery parcel may be redirected if the new country of destination maintains with the country of origin an exchange of cash on delivery parcels. In this case, the parcel shall be accompanied by the trade charge money order form prepared by the office of origin. The new office of destination shall act in the settlement of the trade charge as if the parcel had been directly consigned to it in the first instance.

2. In the case of an application for redirection to a country which does not maintain an exchange of cash on delivery parcels with the country of origin, the parcel shall be treated as undeliverable.

Article 17.

Issue of Trade Charge Money Order.

Immediately after collecting the amount of the trade charge, the office of destination, or any other office appointed by the Administration of destination, shall fill in the portion of the trade charge money order form headed „Service Instructions“ („Indications de Service“) and, after date-stamping it, shall return it free of postage to the office at which the parcel was posted or to the office specially named by the Administration of the country of origin on the form itself.

Trade charge money orders shall be paid to the senders of the parcels under the conditions fixed by the Administration of the country of payment.

Article 18.

Cancellation or Replacement of Trade Charge Money Order Forms.

1. A trade charge money order form relating to a parcel which, for any reason whatsoever, is returned to the sender shall be cancelled by the office which returns the parcel and shall be returned annexed to the despatch note.

2. When a trade charge money order form is mislaid, lost or destroyed before the collection of the trade charge, the office of destination or any other office appointed by the Administration of destination shall prepare a duplicate.

Article 19.

Trade Charge Money Orders lost, etc.

1. A trade charge money order mislaid, lost or destroyed after the collection of the trade charge shall be replaced by a duplicate, or by an authority to pay, after proof by the two Administrations that the order has not been paid.

2. Trade charge money orders which it has not been possible to deliver to the payees within the period of validity fixed by the Money Order Agreement between the two countries shall, at the expiration of the period of validity, be receipted by the Administration of the country of payment and claimed from the Administration which issued them.

3. Trade charge money orders which have been delivered to the payees, and of which the payees have not claimed payment within the period of validity fixed by the Money Order Agreement between the two countries, shall be replaced by authorities to pay. These authorities to pay shall be drawn up by the Administration which collected the trade charges as soon as it has been able to ascertain that the original orders have not been paid within the period of validity and shall be receipted by the other Administration which shall claim the amounts due in the first account rendered after their receipt.

4. The Administration issuing a trade charge money order shall notify the other Administration if the order is not claimed within the period of validity.

5. A trade charge money order of which payment cannot be effected in consequence of any irregularity in completion by the office of destination of the parcel shall be returned as soon as possible to that office officially registered for correction.

Article 20.

Indication of Insured Value.

Every insured parcel and the relative despatch note shall bear an indication of the insured value in the currency of the country of origin without erasures or corrections even if certified. The indication on the parcel shall be both in words and in figures. The amount of the insured value shall be converted into gold francs by the Administration of origin. The result of the conversion shall be indicated distinctly by new figures placed beside or below those representing the amount of the insured value in the currency of the country of origin.

Article 21.

Insurance Labels, etc.

Every insured parcel and its despatch note as well shall bear a small red label with the indication „Insured“ or „Valeur Déclarée“ in large letters.

When a parcel contains coin, bullion or other precious objets, the wax or other seals, the labels of whatever kind and any postage stamps affixed to it shall be so spaced that they cannot conceal injuries to the cover. Moreover, the labels and postage stamps, if any, shall not be folded over two sides of the cover so as to hide the edge.

Article 22.

Sealing of Insured Parcels.

Every insured parcel shall be sealed by means of wax or by lead or other seals, with some special uniform design or mark of the sender, the seals being sufficient in number to render it impossible to tamper with the contents without leaving an obvious trace of violation.

The senders of such parcels shall be strongly recommended to furnish the relative despatch note, whenever possible, with an exact reproduction of the seal or special mark referred to above.

Article 23.

Indication of Weight of Insured Parcels.

The exact weight in grammes of each insured parcel shall be entered by the Administration of origin:

- (a) on the address side of the parcel;
- (b) on the despatch note, in the place reserved for this purpose.

Article 24.

Serial Number and Place of Posting.

Each parcel and the relative despatch note as well shall bear the name of the office of posting and a label indicating the serial number. An office of posting shall not use two or more series of labels at the same time, unless each series is provided with a distinctive mark.

Article 25.

Date-Stamp Impression.

The despatch note shall be impressed by the office of posting, on the address side, with a stamp showing the place and date of posting.

Article 26.

Express Parcels.

Every express parcel and the relative despatch note as well shall be provided near to the address with a printed label of a deep red colour bearing in bold type the word „Express“ or „Expres“.

Article 27.

Return of Franking Notes, Recovery of the Charges advanced.

1. The office which advances the Customs and other charges on behalf of the sender of a „free of charge“ parcel shall fill up, so far as it is concerned, the back of the franking note, and return the latter, accompanied by the relative vouchers, if any, in a sealed envelope, without any indication of the contents, to the office specified on the front of the franking note.

2. When a parcel which bears the label „Franc de droits“ and is advised accordingly reaches the service of the country of destination without a franking note, the office which undertakes the Customs clearance shall prepare a duplicate franking note, taking care to substitute the name of the country of origin of the parcel for that shown on the franking note and to indicate if possible the date of posting of the parcel. When the

franking note is lost after the delivery of the parcel a duplicate shall be prepared under the same conditions.

3. Franking notes relating to parcels which, for any reason whatsoever, are returned to the country of origin and of which Customs clearance has not been effected by the Administration of destination must be cancelled by the office which returns the parcels.

4. On receipt of a franking note showing the charges disbursed by the Administration of destination, the Administration of origin shall convert the amount of these charges into its own currency at a rate which it fixes itself, and which may not exceed the rate fixed for the issue of money orders for payment in the country in question. The result of the conversion shall be shown on the body of the form and shall be supported by the signature of the officer who made the conversion.

Article 28.

Re-transmission.

1. The Administration re-transmitting a missent parcel shall not levy Customs or other non-postal charges upon it.

When an Administration returns such a parcel to the country from which it has been directly received, it shall refund the credits received and report the error by means of a verification note.

In other cases, and if the amount credited to it is insufficient to cover the expenses of re-transmission which it has to defray, the re-transmitting Administration shall allow to the Administration to which it forwards the parcel the credits due for onward conveyance; it shall then recover the amount of the deficiency by claiming it from the office of exchange from which the missent parcel was directly received. The reason for this claim shall be notified to the latter by means of a verification note.

2. When a parcel has been wrongly allowed to be despatched in consequence of an error attributable to the postal service and has, for this reason, to be returned to the country of origin, the Administration which sends the parcel back shall allow to the Administration from which it was received the sums credited in respect of it.

3. The charges on a parcel redirected, in consequence of the removal of the addressee or of an error on the part of the sender, to a country with which the United Kingdom or Estonia has parcel post communication shall be claimed from the Administration to which the parcel is forwarded, unless the charge for conveyance is paid at the time of redirection, in which case the parcel shall be dealt with as if it has been addressed directly from the re-transmitting country to the new country of destination.

4. A parcel which is redirected unpaid shall be re-transmitted in its original packing and shall be accompanied by the original despatch note. If the parcel, for any reason whatsoever, has to be repacked, or if the original despatch note has to be replaced by a substitute note, the name of the office of origin of the parcel and the original serial number and, if possible, the date of posting at that office shall be entered both on the parcel and on the despatch note.

Article 29.

Return of Undeliverable Parcels.

1. If the sender of an undeliverable parcel has made a request not provided for by Article 15, section 1, of the Agreement, the Administration of destination need not comply with it but may return the parcel to the country of origin, after retention for the period prescribed by the regulations of the country of destination.

2. The Administration which returns a parcel to the sender shall indicate clearly and concisely on the parcel and on the relative despatch note the cause of non-delivery. This information may be furnished in manuscript or by means of a stamped impression or a label. The original despatch note belonging to the returned parcel must be sent back to the country of origin with the parcel.

3. A parcel to be returned to the sender shall be entered on the parcel bill with the word „Rebut“ in the „Observations“ column. It shall be dealt with and charged like a parcel redirected in consequence of the removal of the addressee.

Article 30.

Sale. Destruction.

1. When a parcel has been sold or destroyed in accordance with the provisions of Article 17 of the Agreement, a report of the sale or destruction shall be prepared.

2. The proceeds of the sale shall be used in the first place to defray the charges upon the parcel. Any balance which there may be shall be forwarded to the Administration of origin for payment to the sender, on whom the cost of forwarding it shall fall.

Article 31.

Enquiries concerning Parcels or Trade Charge Money Orders.

For enquiries concerning parcels, or trade charge money orders which have not been returned, a form shall be used similar to the specimen annexed to the Detailed Regulations of the Parcel Post Agreement of the Universal Postal Union. These forms shall be forwarded to the offices appointed by the two Administrations to deal with them and they shall be dealt with in the manner mutually arranged between the two Administrations.

Article 32.

Parcel Bill.

1. Insured, cash on delivery, returned, and unpaid redirected parcels shall be entered individually by the despatching office of exchange on a parcel bill. The advice of other parcels except transit parcels, may consist of a statement of the numbers of parcels at the several steps of the weight scale, a note being made on the bills of the number of express parcels and parcels to be delivered free of charge. Transit parcels shall be entered individually provided that two or more transit parcels, addressed to the same country for which the same amount of credit has to be allowed, may be entered in bulk. The despatch notes, customs declarations, franking notes, advices of delivery, trade charge money order forms, etc., shall be forwarded with the parcel bill.

2. Each despatching office of exchange shall number the parcel bills in the top left-hand corner in an annual series for each office of exchange of destination, and as far as possible shall enter below the number the name of the ship conveying the mail. A note of the last number of the year shall be made on the first parcel bill of the following year.

Article 33.

Check by Offices of Exchange. Notification of Irregularities.

1. On the receipt of a mail, whether of parcels or of empty bags, the office of exchange shall check the parcels and the various documents which accompany them, or the empty bags as the case may be, against the particulars entered on the relative parcel bill, and, if necessary, shall report missing articles or other irregularities by means of a verification note.

2. Errors in the credits allowed in respect of parcels shall be notified to the despatching offices of exchange by verification notes. The adjustment of errors in accounting shall be arranged in connexion with the preparation of the quarterly statements specified in Article 34 below.

Article 34.

Accounting for Credits.

1. Each Administration shall prepare quarterly for all the parcel mails despatched during the quarter by each of the offices of exchange of the other Administration a statement of the total amounts due in respect of the mails, whether to its credit or to its debit.

2. These statements shall afterwards be summarized by the same Administration in an account which, accompanied by the quarterly statements, shall be forwarded to the corresponding Administration in the course of the month following the quarter to which it relates.

3. The quarterly statements and accounts shall be checked and accepted by the corresponding Administration by reference to the originals of the parcel bills and shall be summarized in a quarterly general account prepared by the Administration to which the balance is due.

Article 35.

Settlement of Accounts.

1. Payment of the balance of the account shall be made by the debtor to the creditor Administration in the manner prescribed by the Convention of the Postal Union for the liquidation of the balance of transit accounts.

2. The preparation and transmission of a general account and the payment of the balance of that account shall be effected as early as possible and, at the latest, within a period of three months from the end of the period to which the account relates. After the expiration of this term the sums due from one Administration to the other shall bear interest at the rate of 5 per cent, per annum to be reckoned from the date of expiration of the said term.

Article 36.

Accounting for Trade Charge Money Orders.

1. The accounting relating to trade charge money orders paid by each Administration shall be effected by means of supplements to the special account of money order transactions between the two Administrations.

2. In this account, which shall be accompanied by the paid and receipted trade charge money orders, the orders shall be entered in alphabetical sequence of the offices of issue and in numerical sequence of their entry in the registers of those offices. The Administration which has prepared the account shall deduct from the total sum of its credit one-half of one per cent. ($\frac{1}{2}\%$) of this total, representing the allowance to the other Administration specified in Article 40 of the Agreement.

The verification of this account shall be effected in accordance with the provisions of the Money Order Agreement between the two Countries.

3. The totals of the trade charge account shall be included in and settled as part of the respective special accounts in respect of money orders for the same period.

Article 37.

Franking Notes. Accounting for Customs Charges, etc.

1. The accounting relative to the Customs charges, etc., disbursed by each Administration on behalf of the other shall be effected by means of special monthly accounts which shall be prepared by the debtor Administration in the currency of the creditor country. The franking notes shall be entered in the accounts in alphabetical order of the offices which have advanced the charges and follow the numerical order which these offices have given to them.

2. The special account accompanied by the franking notes shall be forwarded to the creditor Administration not later than the end of the month following that to which it relates. A „Nil“ account shall not be prepared.

3. These accounts shall be checked in accordance with the rules fixed by the special Money Order Agreement between the two Countries.

4. These accounts shall be settled either by a money order or by a draft in the currency of the creditor country or in any other manner mutually agreed upon.

Article 38.

Communications and Notifications.

Each Administration shall furnish to the other Administration all necessary information on points of detail in connexion with the working of the service.

Article 39.

Entry into force and duration of the Detailed Regulations.

The present Detailed Regulations shall come into force on the day on which the Parcel Post Agreement comes into force and shall have the same duration as the Agreement. The Administrations concerned shall, however, have the power by mutual consent to modify the details from time to time.

Done in duplicate at Tallinn

the 14th day of December 1937

and at London the 21st day of July 1937.

N. Viitak.

G. C. Tryon.

62. Riigimetsateenijate kogude põhikirja õiendus.

RT 1938, 5, 26 avaldatud Riigimetsateenijate kogude põhikirjas lugeda lk. 124 allkirjades Põllutööminister N. Talts asemel Põllutööminister A. Tupits.

63. Välisministeeriumi teadaanne.

Välisministeerium teatab, et 13. oktoobri 1919. a. Õhusõidu korraldamise konventsiooni (RT 94 — 1937) jõustumisega Eesti suhtes 1. jaanuaril 1938 kaotas samal kuupäeval kehtivuse 12. septembril 1936 Helsingis allakirjutatud Eesti-Soome õhusõidu konventsioon (RT 87 — 1936), vastavalt oma artikli 22 eeskirjadele, kuna Soome on üלטähendatud rahvusvahelise konventsiooni liige.

Tallinnas, 20. jaanuaril 1938.

Välisminister Fr. Akel.

64. Välisministeeriumi teadaanne.

Välisministeerium teatab, et 13. oktoobri 1919. a. Õhusõidu korraldamise konventsiooni (RT 94 — 1937) jõustumisega Eesti suhtes 1. jaanuaril 1938 kaotas samal kuupäeval kehtivuse 20. mail 1935 Tallinnas allakirjutatud Eesti-Rootsi Õhusõidu konventsioon (RT 61 — 1935), kuna Rootsi on üלטähendatud rahvusvahelise konventsiooni liige.

Tallinnas, 20. jaanuaril 1938.

Välisminister Fr. Akel.

Tallinna Linnavolikogult 17. novembril 1937 ja 12. jaanuaril 1938 vastu võetud ja Siseministrilt 17. jaanuaril 1938 kinnitatud

65. Tallinna kõnniteede sundmäärus.

Alus: Linnaseaduse § 108 pp. 3 ja 7.

§ 1. Käesoleva sundmäärusega loetakse kõnniteeks jalakäijatele liiklemiseks määratud tänava või avaliku platsi osa, ühes selle osa ääre kindlustusega, olenemata kõnnitee pinna kattematerjalist ja ääre kindlustuse viisist.

§ 2. Tallinna linna administratiiv-piirkonnas on kinnisvara omanik kohustatud ehitama ja ehitusliselt korras hoidma kõnnitee oma kinnisvara kohal, arvatud välja kinnisvara omanikud I, II ja III ehitusrajoonis ning VII ja VIII ehitusrajooni osades, mis asuvad Põhja puisteedega, Merepuisteedega, Vene turuga, Estonia puisteedega, Vabaduse puisteedega, Vabaduse platsiga, Kaarli puisteedega, Toompuisteedega, Rannamäe teega ja Kesk-Kalamaja tänava kohal raudtee ülesõidukohaga ümbritsetud piirkonnas, kes on Tallinna kõnniteemaksu määruse põhjal vabastatud kõnnitee ehitamise ja ehitusliselt korrashoiu naturaalkohustusest.

Kinnisvara omanik on kohustatud kõnnitee ehitama ja selle ehitusliselt korras hoidma ka siis, kui kõnnitee ja krundi vahel on kraav või linna maa, mille laius ei ületa 10 m.

§ 3. Kõnniteed I, II ja III ehitusrajoonis ning käesoleva sundmääruse § 2. tähendatud VII ja VIII ehitusrajooni osades ehitab ja hoiab ehitusliselt

korras Linnavalitsus, tähendatud ehitusrajoonide kinnisvaraomanikelt võetava kõnniteemaksu arvel.

§ 4. Kõnnitee asetatakse tavaliselt kinnisvara tänava või avaliku platsi poolele piiri äärde, kuid tarbekorral ka kinnisvara piirist kuni 10 m eemale.

Kõnnitee laiuse, kõrguse ja asukoha määrab Linnavalitsuse Ehitusosakond kõnnitee ehitamisel, ümberehitamisel või ümberasetamisel.

Käesoleva sundmääruse § 2. korras ehitatava kõnnitee laiuse ülemmääraks on 8 m.

§ 5. Kõnnitee kate ehitatakse siledapinnaliselt asfaldist või tsement-betoonist või puhtalt tahutud korrapärase ja ühesuguse kujuga paekivi plaatidest või Linnavalitsuse poolt lubatud muust materjalist.

Käesolevas paragrahvis ettenähtud kõnnitee kate ehitamine on sunduslik tänavatel ja avalikkudel platsidel, mis asetsevad seespool Merepuiesteega, Narva maanteega, Poska, Viedemanni ja Jakobsoni tänavaga, Tartu maanteega, Klaasingi, Kaasani ja Liivalaia tänavaga, Pärnu maanteega, Väike-Ameerika ja Koidu tänavaga, Paldiski maanteega, Toompuiesteega, Rannamäe teega kuni raudtee ülesõiduni Kesk-Kalamaja tänava kohal ja Põhja puiesteega ümbritsetud piirkonda, ühes arvatud kõnniteed loetletud piirkonda ümbritsevate puisteede, maanteed ja tänavate osadel ning Tartu, Pärnu ja Paldiski maanteedel, alates eeltähendatud piirkonna välisest joonest kuni raudteeni.

§ 6. Väljaspool § 5. loetletud piirkonda asetsevatel tänavatel ja avalikkudel platsidel, kui käesoleva sundmääruse § 12. põhjal Linnavalitsus ei ole seda teisiti määranud, võib ehitada kõnnitee kate poolpuhtalt tahutud täisnurksetest paekiviplaatidest. Plaatide pealispind peab olema niivõrd tasane, et kõnniteedele ei tekiks vee loikusid.

Kui kõnnitee ei ole kogu laiuses kaetud käesolevas paragrahvis või § 5. ettenähtud materjaliga, tuleb katmata osa kõnnitee laiusest katta kruusaga või Linnavalitsuse Ehitusosakonna loal mõne muu materjaliga kõnnitee pealispinna kõrguselt, 4% kallakuga vee äravoolu rentsli poole.

§ 7. Kõnnitee kate pealispinnal peab olema 2% kallak sõidute poole. Linnavalitsuse Ehitusosakonnal on õigus lubada selle kallaku suurust muuta.

Kõnnitee kate paekiviplaatide liitekohad peavad olema ühekõrgused ning täidetud tsementseguga.

Naaberkruntide kõnnitee katted peavad olema nende liitekohal ühes pinnas.

§ 8. Katuselt kõnniteele voolava vihmavee ärajuhtimiseks peavad kõnnitee kattes olema kuni 15 sm laiad, kindla põhjaga ja kindlate külgedega rennid. Rennid kaetakse raudplekiga, mille pealispind peab olema kare ja mis ei tohi käimise all nõtkuda ega liikuda. Renni kate peab alati olema kõnniteega ühes pinnas. Vihmavesi tuleb renni juhtida nii, et ei sünniks vee pritsmeid.

Kui kõnnitee on kaetud poolpuhtalt tahutud paekiviplaatidega, võib vihmavee ärajuhtimise renn olla pealt lahtine. Selle renni sügavus peab olema 1—2 sm, põhja laius 2 sm võrra kitsam renni laiusest kõnnitee pealispinnas ja see viimane laius ei tohi ületada 6 sm.

§ 9. Kõnnitee kattes asetatud veevärgi võtme klapid, kanalisatsiooni kaevu kaaned, keldri ja keldrikorra akende valguskaeviste katted, keldriluugid jne. peavad olema pealt karedapinnalised ja ei tohi käimise all nõtkuda ega liikuda ning nende pealispind peab olema alati kõnniteega ühes pinnas.

§ 10. Kõnnitee sõiduteepoolne äär peab olema plaanis sirge või, kus tänav seda ei võimalda, korrapäraselt kõverdatud.

Kõnnitee sõiduteepoolne äär kindlustatakse graniit- või paekivist või tsementbetoonist äärekividega. Äärekivi välimine püstkülj peab olema kallakuga 20% vertikaaljoonest kõnnitee poole. Äärekivi pealispind peab kõnnitee kattega olema ühes pinnas ning selle laius peab olema vähemalt: graniitkivil 15 sm, tsementbetoonkivil 10 sm ja paekivil 8 sm. Äärekivi kõrgus rentsli põhjast peab olema 12—15 sm. Äärekivi tuleb asetada maa sisse vähemalt 20 sm.

Äärekivi pealmine ja välimine külj peavad olema siledad, kui äärekivi on tsementbetoonist ja puhtalt tahutud, kui äärekivi on graniit- või paekivist. Kui kõnnitee käesoleva sundmääruse § 6. korras on kaetud poolpuhtalt tahutud paekiviplaatidega, siis võib äärekivi olla poolpuhtalt tahutud. Kaitseks ilmastikumõju eest tuleb paekivist äärekivi pealmine pind katta asfaltvõrbaga nii, et välimine külj puhtaks jääks.

Erandina käesoleva paragrahvi teise lõigu nõudest võib Linnavalitsuse Ehitusosakond lubada kindlustada kõnnitee sõiduteepoolset äärt muna-kividega sillutatud nõlvaga, kui sõidutee on krundi kohal sillutatud muna-kividega. Sillutatud nõlv peab olema tasane ja ühesuguse kallakuga. Nõlva kallaku ja kõrguse määrab Linnavalitsuse Ehitusosakond. Linna korrashoidu võetud tänavatel hoiab nõlva sillutuse ehitusliselt korras Linnavalitsuse Ehitusosakond.

§ 11. Ülesõidul õue võib kõnnitee sõiduteepoolne külj olla kallakuga mitte üle 45° vertikaaljoonest. Selle kallakpinna lõikejoon kõnnitee pealispinnaga ei tohi kõnnitee sõiduteepoolsest äärest asuda kaugemal kui 15 sm. Kõnnitee ülesõidu kohal tuleb teha samast materjalist, millest tehakse või on tehtud kõnnitee krundi kohal.

Kui kõnnitee on kaetud paekiviplaatidega, siis võib, erandina käesoleva paragrahvi esimese lõigu nõudest, ülesõidukohal kõnnitee katta kas tsementbetooniga, asfaltbetooniga või tahutud graniitkividega. Viimasel juhul tuleb kivide vahed täita tsementseguga või asfaldiga kivide pealispinnaga ühetasaselt.

§ 12. Kõnnitee kate, samuti äärekivid, peavad olema ühesugusest materjalist, kas tänava või avaliku platsi kogu pikkusel või üksikute kvartaalide pikkusel. Kõnnitee katte materjali kui ka äärekivide materjali määrab Linnavalitsus.

Enne kõnniteele uue katte ehitamist või oleva katte ümberehitamist on kinnisvara omanik kohustatud järele pärima Linnavalitsuse Ehitusosakonnalt, missuguse katte ja äärekivi materjali on Linnavalitsus määranud tema kinnisvara kohale käesoleva paragrahvi esimese lõigu korras.

§ 13. Tänavatel või avalikkudel platsidel, kus käesoleva sundmääruse maksimahakkamisel ei ole kõnnitee ehitatud käesoleva sundmääruse §§ 5. või 6. ettenähtud materjalist tänava või avaliku platsi kogu pikkusel või on ehitatud ainult osaliselt, on kinnisvara omanik kohustatud Linnavalitsuse Ehitusosakonna nõudmisel ehitama kõnnitee oma kinnisvara kohal.

Käesolevas paragrahvis ettenähtud kõnnitee ehitamist võib Linnavalitsuse Ehitusosakond nõuda kas tänava või avaliku platsi kogu pikkusel või tänava või avaliku platsi üksikute osade pikkusel, vastavalt liiklemise vajadusele, missuguse vajaduse üle otsustab Linnavalitsuse Ehitusosakond.

Kõnnitee ehitamiseks määrab Linnavalitsuse Ehitusosakond vähemalt kolmekuulise tähtaja.

§ 14. Korratuks või tolmutekitavaks või poriseks muutuva kõnnitee osa (§ 6 teine lõik) on kinnisvara omanik kohustatud, kui Linnavalitsuse Ehitusosakond seda nõuab, katma käesoleva sundmääruse § 5. või § 6. esimeses lõigus ettenähtud materjaliga, kas osaliselt või kogu ulatuses. Selle nõudmise täitmiseks määrab Ehitusosakond vähemalt kolmekuulise tähtaja.

§ 15. Tänavatel või avalikkudel platsidel, kus ehitatakse sõiduteele kate või uuendatakse sõiduteel olev kate, on kinnisvara omanik kohustatud, kui see töö teostatakse tema krundi kohal, Linnavalitsuse Ehitusosakonna nõudmisel ümber ehitama kõnnitee Linnavalitsuse poolt määratud materjalist (§ 12). Niisugusel korral Linnavalitsuse Ehitusosakond asetab äärekivid ümber või paneb uued äärekivid linna kulul. Juhul, kui kõnnitee on juba ehitatud samast materjalist, mille Linnavalitsus selle tänavale või kvartaalile määrab ja see on ehitusliselt korras (§ 19), teostab Ehitusosakond kõnnitee ümberehitamise linna kulul.

Kõnnitee ümberehitamiseks määrab Linnavalitsuse Ehitusosakond vähemalt ühekuulise tähtaja.

Käesoleva paragrahvi esimeses lõigus ettenähtud kõnnitee ümberehitamist või ümberasetamist ei ole õigus kinnisvara omanikult nõuda, kui Linnavalitsuse või Linnavalitsuse Ehitusosakonna nõudmise põhjal teostatud kõnnitee ehitamisest (§ 13), ümberehitamisest või ümberasetamisest ei ole möödunud 6 aastat, arvates kõnnitee vastuvõtmise päevast (§ 18).

§ 16. Linnavalitsuse nõudmisel on kinnisvara omanik kohustatud kõnnitee ümber ehitama Linnavalitsuse poolt määratud materjalist (§ 12) hiljemalt kolme aasta jooksul, arvates Linnavalitsuse sellekohase nõudmise kättesaamise päevast või selle nõudmise avaldamisest Riigi Teatajas.

Käesoleva paragrahvi esimeses lõigus ettenähtud kolmeaastane tähtaeg ei ole maksev sel puhul, kui kõnnitee ümberehitamist või ümberasetamist nõutakse käesoleva sundmääruse § 15. alusel.

Kui kõnniteele on ehitatud uus kate käesoleva paragrahvi esimese lõigu korras, ei ole õigust kinnisvara omanikult nõuda kõnnitee katematerjali muutmist ega kõnnitee ümberehitamist või ümberasetamist (§ 15) enne 6 aasta möödumist, arvates kõnnitee vastuvõtmise päevast (§ 18).

§ 17. Uue kõnnitee ehitamisel, kõnnitee ümberehitamisel või kõnnitee ümberasetamisel on kinnisvara omanikul õigus nõuda, et Linnavalitsuse Ehitusosakond kohapeal ära märgiks kõnnitee asukoha, kõrguse ja laiuse. Tähisted, mis märkimisel kohale pannakse, jäävad kinnisvara omaniku või tema asemiku hoiule.

Kaduma läinud või kohalt ära nihutatud tähiste asemele uute tähiste panemine sünnib kinnisvara omaniku arvel.

§ 18. Uue kõnnitee või Linnavalitsuse Ehitusosakonna nõudmise põhjal ümberehitatud või ümberasetatud kõnnitee valmisaamisest teatab kinnisvara omanik kirjalikult Linnavalitsuse Ehitusosakonnale hiljemalt seitsme päeva jooksul, arvates töö lõpetamise päevast. Kui kõnnitee vastab käesoleva sundmääruse nõudeile, annab Linnavalitsuse Ehitusosakond kinnisvara omanikule sellekohase tõenduse kolme nädala jooksul, arvates kõnnitee vastuvõtmise päevast.

Kui kõnnitee ei vasta käesoleva sundmääruse nõudeile, teeb Linnavalitsuse Ehitusosakond kinnisvara omanikule teatavaks kõnnitee juures leitud puudused ja viimane on kohustatud need puudused kõrvaldama. Puuduste kõrvaldamiseks määrab Linnavalitsuse Ehitusosakond vähemalt kahenädalise tähtaja.

§ 19. Kõnnitee tuleb ehitusliselt korras hoida nii, et kõnnitee pealispind ei muutu ebatasaseks või konarliseks. Kõnnitee kordaseadmiseks määrab Linnavalitsuse Ehitusosakond või politsei vähemalt kahenädalise tähtaja.

Äärekivi tuleb uuendada, kui äärekivi pealispinnast on $\frac{1}{4}$ osas murenenud või ebatasaseks muutunud või kui äärekivi serv on $\frac{1}{4}$ osa pikkusel rikutud. Munakividega sillutatud kindlustuse nõlv tuleb parandada või uuesti sillutada, kui nõlva pind on muutunud ebatasaseks.

Kõnniteed ja nõlva võib parandada ainult selle materjaliga, millest nad ehitatud ja uuendatava äärekivi asemele võib panna uus äärekivi samast materjalist.

§ 20. Kõnnitee rikke, mis on liiklemisele hädaohtlik, on kinnisvara omanik kohustatud Linnavalitsuse Ehitusosakonna või politsei nõudmisel ja nende poolt antud tähtajal kõrvaldama. Liiklemisele hädaohtlikkuse otsustab Linnavalitsuse Ehitusosakond või politsei.

Ei sea kinnisvara omanik kõnniteed korda käesoleva paragrahvi eelmise lõigu korras antud tähtajal, seab Linnavalitsuse Ehitusosakond kõnnitee korda kinnisvara omaniku arvel.

§ 21. Käesoleva sundmääruse §§ 13., 14., 15., 18. ja 19. ettenähtud tähtajad katkestatakse ajavahemikus 1. novembrist kuni 1. maini.

§ 22. Käesoleva sundmääruse § 3. ettenähtud ehitusrajoonides asetsevate kinnisvarade omanikud on kohustatud omal kulul kohale asetama ja korras hoidma keldri ja keldrikorra tänavapoolsete akende valguskaeviste katted (restid, klaaskatted jne.) ning ehitiste sissekäigu ette asetatud astmed.

Kui käesoleva paragrahvi eelmises lõigus ettenähtud esemete kohale asetamisel või korrashoidmisel või kinnisvara huvides kõnnitee alla asetatud juhtmete ehitamisel või korrashoiul kõnniteed rikutakse, tasub kinnisvara omanik Linnavalitsusele kõnnitee kordaseadmise kulud.

§ 23. Käesolev sundmäärus hakkab kehtima 15. veebruaril 1938. Sellest ajast kaotab kehtivuse Tallinna Linnavolikogult 26. mail 1910 vastu võetud Sundmäärus kõnniteede ehitamise ja korrashoidmise kohta Tallinna linnas (Eestimaa Kuberm. Teat. nr. 2 — 1911).

Linnapea J. Soots.

Sekretär J. Pinding.

Nõmme linnavolikogu otsus 30. novembrist 1937

66. 1938 aasta linnamaksude võtmiseks Nõmmel.

Kinnitatud Majandusministrilt 28. detsembril 1937.

1. Nõmme linnamaksud 1938 aasta peale jätta kehtima 1937 a. suurus, mis avaldatud RT 5 ja 38 — 1936 ja RT 15 — 1937 ühes linnavolikogu 25. augusti 1937 koosolekul tehtud täiendusega, nimelt: Kinodelt ja restoranidelt, kui nad omavad oma kuulutusalauad raudteejaamades või linna tänavatel, võtta reklaammaksu maksumäärades tähendatud suurus ühekordselt igal aastal, vaatamata asjaolule, et kuulutusalauadele asetatud kino ja kabaree etenduste reklaame maksuaasta jooksul uuendatakse.

2. 1938 aasta kogukonnamaksu tasumise tähtpäev on 1. juuni 1938.

Linnapea L. Ojaveski.

Sekretär A. Malkus.